

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

IDÅN

Ur innehållet:
SKYSKRAPAN SOM DAMHOTELL
av Ellen Lundberg-Myblom.

⊕
OGILLAR MANNEN KVINNAN?
Av Alma Söderhielm.

⊕
BIEDERMEIER
DRICKER BRUNN
av Gustaf Näsström

⊕
HOS LANDSHÖVDINGENS
UTAN RESIDENS

⊕
*Markisinnan
d' ORVILLIERS,
porträtt av DAVID
från franska ut-
ställningen på
Nationalmuseum.*

PSYK R Ö N I K A

OM SANNINGSKÄRLEK OCH OM EN SVÅR FÖRLUST FÖR REVYFÖRFATTARNE

EN, NATURLIGTVIS, TYSK PSYKOLOG har tagit sig för att sammanställa olika forskares rön beträffande de typiska skilligheterna mellan gossar och flickor i begåvningshänseende. Resultaten har sammanförts i tabeller.

Enligt dessa tabeller äro, som var att vänta, begåvning för matematik, intresse för tekniska spörsmål, fallenhet för praktisk verksamhet, ävensom äregirighet, anspråksfullhet, sinne för humor manliga egenskaper under det att smaksinne, händighet, lätthet för språk, fantasi, fåfänga, blygsamhet, impulsivitet äro kvinnliga.

Däremot är det en egenskap, som jag knappast trodde att en man, ens en vetenskapsman, skulle fränkänna sitt eget kön och tillerkänna det kvinnliga: sanningskärlek.

Bristande sanningskärlek har tillvitats kvinnorna så länge, att det nästan blivit ett axiom.

Ty upprepar man ett påstående, dumt eller kvickt, tillräckligt ofta och länge, så är det slutligen fastslaget. Går icke att ändra. Får icke tvivlas på. Exempel: krigets nödvändighet.

Brist på sanningskärlek har ansetts utmärkande för kvinnan alltsedan Evas dagar — ehuru jag inte kan påminna mig att stammodern egentligen gjorde sig mera skyldig till lögn än stamfadern. (Däremot minns jag mycket väl, att Adam genast rentvådde sig själv och sköt skulden på en annan. Men detta skola vi visst icke tala om i sammanhanget.)

Den tyske psykologens påstående åstadkom naturligtvis protester. Något så oerhört som att kvinnor, hux flux, skulle per statistik erövra en så specifikt manlig, d. v. s. ädel, egenskap som sanningskärlek kunde inte stå oemotsagd. En herre uppträdde under signaturen »Maskulinist» och gav ett exempel på kvinnans lögnaktighet. Exemplet kommer här nedan. Men först skulle jag vilja säga ett ord om lögn och lögn.

När en liten flicka säger till sin mamma: O, mamma titta, där flyger tusen duvor, så är det ingen lögn, fast duvorna bara var tio. Tio duvor, som lyfta och sänka och fladdra och slå med tjugu vingar i solen är för ett fantasirikt barn en stor mängd. En överväldigande syn. »Tusen duvor» är ett sant uttryck för vad hon ser.

En poet som skildrar ett landskap, skildrar det helt annorlunda än en specerihandlare eller fondmäklare. (Intet ont om de hedervärda yrkena för övrigt.) En person som åhörde de tre herrarnas beskrivning skulle ganska säkert inte ett ögonblick tro att det var fråga om samma landskap.

Nu till »Maskulinists» exempel. En historia berättas enskilt för en pojke. Denne berättar den i sin tur för en annan pojke och på så vis går historien klassen

runt. Det visar sig att historien blir mycket mindre förvanskad på sin promenad mellan pojkarna än på en senare företagen tur mellan flickor.

Det är en riktig observation. Man skulle kommit till samma resultat om man låtit en historia cirkulera i tur och ordning mellan fantasilösa och mellan fantasifulla barn.

De fantasifulla barnen skulle vanställt texten, de fantasilösa givit igen den, som de mottagit den.

Men att detta skulle ha något att säga om barnens sanningskärlek, det nekar jag till. Vore sanningskärlek och brist på fantasi synonyma begrepp, så skulle de mest snustorra människorna vara de sanningskäraste.

Jag har ofta märkt — och beklagat — att uppfostrare förblandat fantasilöshet, som är en negativ egenskap och sanningskärlek, som är en positiv egenskap, en rättfärdighetslidelse. Liksom de förblanda fantasifullhet, som är ett själens och begåvnings plus, och lögnaktighet, som är ett minus, en brist på rättfärdighetskänsla.

En människa som ser och känner friskt och starkt med ögon, öron och alla sinnen, — ett normalt fantasibegåvat barn t. ex. — reagerar naturligtvis mera inför händelser och fenomen än en förslöad icke längre nyfiken individ, en normal fantasilös vuxen person t. ex. När denna fantasilösa människa sättes att bedöma det fantasifulla barnets uppfattning och reaktion inför världen, kommer hon med det i detta fall aldeles felaktiga ordet osann. »Barnet ljuger».

Så har den otroliga vanföreställningen, att barn äro lögnaktiga, opålitliga, kommit till.

Om en intuitiv människa, med livligt och mottagligt sinne, uttryckte sig lika nyktert som den nyktra, förtorkade människan, då först vore hon osann. Expressionen skall svara mot impressionen för att vara sann.

Ett barn lekte en gång att vedträna voro andra barn. Kusinerna Carl och Elsa och många andra. När jungfrun se'n eldade med träna sprang barnet gråtande in till sin mamma: »Carl och Elsa brinner upp», skrek det.

Bland dem som hörde historien sedan, fanns det en mamma (!) som yrkade på att barnet skulle haft allvarliga förebråelser, så att det icke för framtiden vande sig att narras.

Man blir inte glad inför en sådan brist på uppfattning, en sån förblandning av dikt och lögn.

För att återgå till professors tabeller, så hörde just impulsivitet, emotionalitet, glättighet till den kvinnliga psyken. Just de egenskaper som utmärka en fantasibegåvad individ. Under det att förvärvsintrasse, fallenhet för politisk verksamhet, allvarlig stämning hörde till människans speciella egenskaper. Ingendera några fantasiegenskaper.

Se'n fantasi»lögnerna» och de verkliga lögnerna skilts åt, — de fantastiska överdrifterna, som äro omedvetna, borteleminerats och de rena lögnerna blivit kvar, — ville jag gärna veta hur mannen och kvinnan förhålla sig här.

Den som säger: »Fröken Carlson hade en så'n ryslig hatt att alla människor på gatan vände sig om», är mindre lögnare, tycker jag, än den, som säger att han skall på sammanträde. Fast detta är bokstavligen sant: sammanträde med fröken Anderson.

*

Bratt har gått. (Det är med honom som med Schiller och Goëthe och Strindberg och Zorn, här behövs inga förnamn och inga titlar.)

Jag skulle vilja skriva ett hyllningskväde till hans ära. Men som jag dels inte är det minsta poet och dels inte har satt mig in i varken »systemet» eller förbudsrollen eller fria-sprit-rörelsen, så skall jag försöka tiga. Ehuru en orädd människa, som står i striden med gott humör och ger och tar hugg med frejdigt mod för den sak han kallar sin, är bland det trevligaste mitt öga kan skåda. Och nog är dr Bratt orädd! Så mycket ovet, så mycket hån, så mycket löje och så mycken sedlig indignation från alla läger tro jag få människor kunnat bära som han med bibehållet gott humör. Utan surhet och utan bitterhet.

Förbudsfolket har haft en ärlig motståndare och på samma gång, det måste väl medges, en talangfull och vidsynt medkämpe.

Ty nog är svenska folket nyktrare nu än före »systemet».

Och vi, syndare, som tycka om ett glas vin till maten och som grälat och väsnats över motbokstvånget, nog måste vi medge, att det där trasset, som förefaller oss så onödigt, har på det hela taget varit av godo. Jag minns från min barndom, som dock inte är så ohyggligt långt avlägsen, skrällen för »fulla gubbar», vilka isynnerhet på lördagskvällarna, gjorde gatorna osäkra. Sådana syner ser man sällan nu.

Att dr Bratt nu går bevisar, inbillar jag mig, att den svåraste vägen är tillryggalagd, att »föret i portgången» ligger bakom den nykterhetsrörelse, som »systemet» i alla fall är.

När stridens vågor lagt sig en smula, skola, tror jag, förbudsvänner och icke-förbudsvänner ena sig om att nämna hans gärning oegennyttig och samhällsgagnelig.

Men hur går det för herrar revyförfattare? Här stundar svåra tider, kuplettmotivbrist och ingen garanterad publiksuccès!

Vagabonde

Både kameran
och filmen
bör vara
av märket

KODAK
EASTMAN KODAK COMP.

Alla fotografiska artiklar,
framkallning & kopiering genom
HASSELBLADS FOTOGR. A.-B.
Göteborg - Malmö - Stockholm

SKYSKRAPAN SOM DAMHOTELL

»THE BARBIZON» SISTA SKRIKET I NEW YORKS KVINNIGA KLUBBVÄRLD.

Exteriör av Barbizonhotellet i New York.

DET VAR AV EN REN TILLFÄLLIG-
het jag fick höra talas om »The Bar-
bizon», New Yorks allra nyaste »Klubb-
residens och Damhotell». Det öppnades
först strax före jul, och första februari,
då jag flyttade in, var det ännu så litet
känt, att jag hade en hel rad av rum i
tolvte våningen att välja emellan. Flera
av våningarna voro inte ens inredda. Nu
stå ungefär femhundra aspiranter och vänta
på tillträde till de trevliga rummen (750
till antalet) men alla äro upptagna.

När man sett detta vackra, tilltalande,
rymliga hus, med dess stilfulla och soig-
nerade interiör, dess originellt och färg-
vackert möblerade sovrum därtill hörande
förstklassiga badrum och harmoniskt ord-
nade sällskapsrum, förstår man, att det är
eftersökt.

Själva huset, en skyskrapa av vackra pro-
portioner och med en ståtlig avslutning,
(23 våningar högt) är byggt i tegel. Bar-
bizons fasad vetter mot 63:dje gatan, som
alltjämt är bebyggd endast av låga, gam-
malmodiga små hus. Många av
dem se herrskapliga och fina ut
(de flesta en-familjs-hus), men
här gå de liksom alldeles ur
skalan, och man kan föreställa
sig, att deras innevånare kasta
mindre hänryckta blickar på
jätten tvärs över gatan, som
plötsligt berövat dem sol och
ljus.

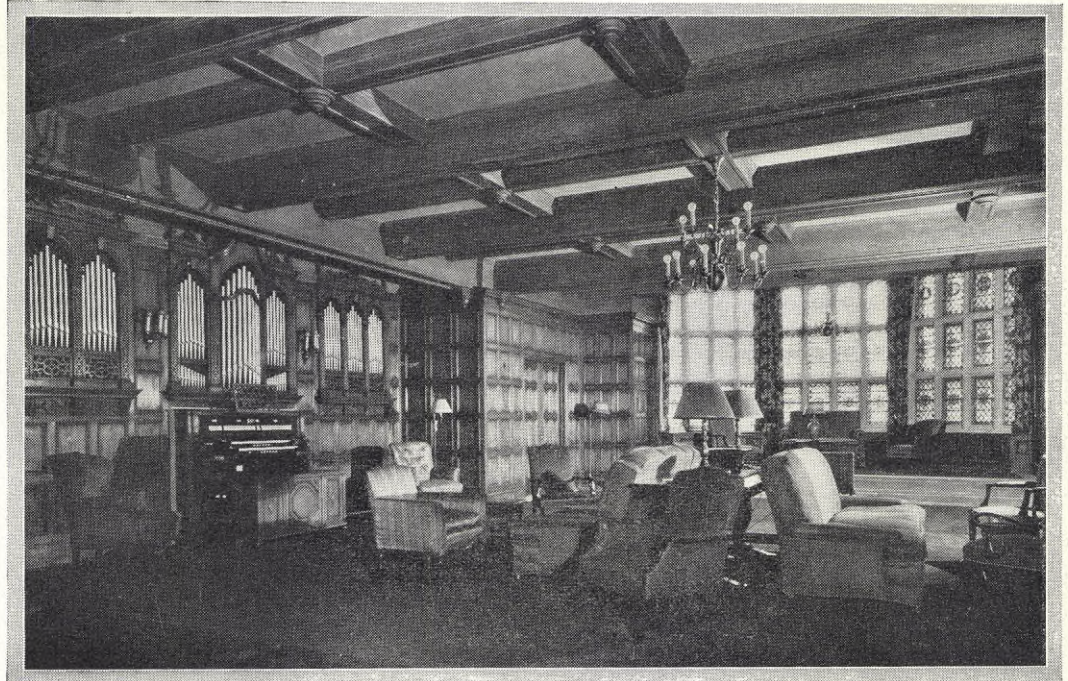
Hotellets stora hall på nedre
botten är av harmoniska propor-
tioner, ljus och stilfull. I fon-
den ligger matsalen, där utan-
för, på ömse sidor, fyra hissar
till våningarna. Dessutom leder
en bred trappa upp till första vå-
ningen, där man, genom ett öp-
pet galleri, ser ner i nedre hal-
len. Runt galleriet ligga säll-
skapsrummen: bibliotek, små
rum för mindre kortpartier, en
utställningslokal, en mindre mat-
sal för privatmiddagar, och, i
fonden, den stora salongen,

Fru Ellen Lundberg-Nyblom skildrar här sina angenäma intryck
från ett nyöppnat damhotell och klubbhemvist i New York, där
kanske även andra resande landsmaninnor kunde få en tillflykt.

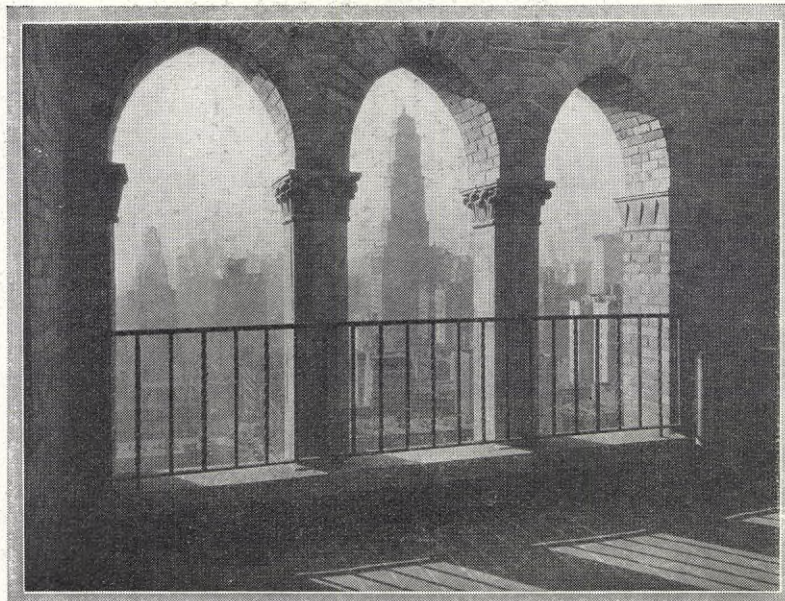
»The Recital Hall». Runt galleriet
äro trevliga sittgrupper, bekväma soffor och
stolar och väl anbragta läslampor, (en spe-
cialitet, tycks det, för detta land). The
Recital Hall är ett vackert, stort ek-
panelat rum med en absid i fonden, med
blekt färgade fönster. Ena väggens mitt-
parti upptages av en orgel. Sittplatserna
äro inbjudande, alla färger hållna i varma,
harmonierande toner, vacker belysning och
en stämmingsfull atmosfär över det hela.
Likaså är biblioteket ett ovanligt tilltalande
rum. Takets kryssvalv är uppbyggt av en
kraftig pelare, som delar rummet i två
hälfter. Enkla bokhyllor i grågrönt trä
löpa längs väggarna, väl försedda med
böcker. Den kända förlagsfirman Double-
day Doran & C:o förser böckerna, som

både få köpas och lånas — ett utmärkt
urval av amerikansk litteratur och, till eng-
elska översatta, europeiska verk. Också
här äro soffor och stolar inbjudande till
läsning. Lackrött skinn är förhärskande.
Fyra bågfenster ge ljus åt rummet, som
om förmiddagen är fyllt av sol och om
aftonen är dämpat och behagligt upplyst.

I adertonde våningen ligger »Solariet», en
väldig, mattbelagd hall, med stora fönster
på tre sidor, försedda med tunna gullfär-
gade sidengardiner, genom vilka solen flö-
dar in. Möblerna äro av korg och klädda
med kretong i glada mönster. Utanför
detta rum löper en terrass, från vilken
man har en imponerande utsikt över Man-
hattans övre, östra del, ända bort till East
Rivers breda vattenbälte med massor av
båtar och ångare. I förgrunden gruppera
sig de väldiga skyskraporna som borgar
och torn av fenomenala dimensioner. Där
uppe är luften härlig, och inne i »solariet»

Stora salongen där konserter och föredrag hållas.

Utsikt från översta våningen och skyskraporna i fonden.

finns utmärkt tillfälle att sitta
och arbeta ostörd, i synnerhet
före lunch. Ibland är rummet
upptaget av någon av de många
klubbarna; som häromdagen, då
där var ordnat till bridge; inte
mindre än tjugooåta bord!

Våningarna mitt emot solariet
äro uthyrda till diverse dam-
klubbar: Wellesleyklubben, Mo-
unt Holyoke, Radcliffe och Cor-
nellklubben. Cornellklubben
särskilt har inrett sin stora sa-
long och sin matsal på det mest
konstnärligt raffinerade sätt; den
förfogar också över den ståtli-
gaste utsikten och tycks vara en
välsituerad och lyckligt lottad in-
stitution.

I våningen under ligga de fem
»studios», där de unga da-
merna få abonnera på timmar
(Forts sid. 488.)

Moderna franska parfymer i lös vikt

från kr. 3:— pr 100 gr., 23 olika sorter. Eau de Cologne
från 0:80 pr 100 gram. Liköressencer, kryddor, jästpulver m. m.

STOCKHOLMS AETHER- & ESSENCEFABRIK, Vallingatan 14. Tel. 146 86, N. 83 26.

Fenix ger ditt liv en
glad nyans
Färgningen går även
som en dans

BIEDERMEIER DRICKER

EN MELANKOLISK KÄRLEKSSAGA FRÅN 1830.

DET NORMALA SYFTET MED EN brunnstripp både i gångna tider och nu synes ha varit dubbelt: föräldrarnas hälsa — barnens framtid. Trots Urban Hiärnes varning för att låta Amor ofreda källornas kyska najader, har det fallit sig helt naturligt för mammorna att utnyttja den lätthet att stifta förmånliga bekantskaper, som brunnslivet erbjuder, och att låta sönerna och döttrarna ägna sig åt en hovsam flirt, medan föräldrarna druckit hälsa. En autentisk dagbok, förd i 1830-talets Medevi låter oss följa de skiftande stadierna i en naiv och oskyldig kärlekshistoria*

Dagbokens författarinna, Anna Charlotta Mathilde Foy, var enda dotter till engelske generalkonsuln i Stockholm George Foy och hans maka, född Skoge. Mathilde Foy var född den 10 november 1813 och avled ogift i Jönköping natten till den 1 november 1869. I sällskap med sina föräldrar tillbringade hon sommaren 1836 och 1837 i Medevi och kom där att med sitt hjärtas hela ömhet och finkänslighet omfatta en ung gardeslöjtnant, som det likväl icke blev henne förunnat att förena sina öden med. Den unge löjtnanten bar namnet Johan Magnus Björnstjerna. Född den 28 januari 1805 och son till generalmajoren Magnus Johan Björnstjerna ägnade han sig åt den militära banan, blev löjtnant vid andra livgardet 1828 och avancerade slutligen till generalbefälhavare i fjärde militärdistriktet. Han deltog under många år i riksdagen och var 1858—1862 statsråd och chef för lantförsvarsdepartementet. Han avled den 20 mars 1898.

Det torde icke kunna anses sårande mot mamsell Foy's minne att här meddela några delar ur hennes dagboksanteckningar rörande medevivistelsen. Sådan hon där framträder med sin klokhet och sin känslighet, sin blyghet och sin gammaldags kyska charm, är hon upphöjd över all tadelsjuka och småaktigt malice.

Natten mellan den 5 och 6 juni 1836 kommo mamsell Foy och hennes föräldrar körande efter en miserabel häst från Rå gästgivargård. Mamsell är mycket nyfiken på det beryktade stället och tittar oavbrutet ut under sufletten för att få syn på Stora gången och alla de små byggnaderna, som hon hört så mycket talas om. Antligen stannar vagnen och kusken stiger ned. Mamsell ser sig nyfiket omkring i den skymmande natten. Till vänster, innanför ett par svarta grindar, ser hon en lång, mörk allé, som i nattdunklet ter sig oändligt dystert. En och annan byggnad skymtar fram mellan träden. Allt är tyst som i graven och resenärerna undra, vart de ska ta vägen. Då kommer en person och knackar på fönstret till en byggnad till höger om vägen, vilken sedermera befinnes vara apoteket, och ropar:

— Beijerhielm! Beijerhielm!

Beijerhielm är den gamle rumormästaren som i över trettio års tid öppnat och låst de svarta grindarna »för allt vad Sverige haft förnämt och skönast».

* Evangeliska fosterlandsstiftelsen, som äger denna dagbok, har med största älskvardhet ställt den till förfogande.

Då grötlunken i sommar samlar gästerna vid Medevi brunn, komma dessa säkert att känna dess betydelse mer än vanligt. 1928 är det nämligen 250 år som den "martialiska surbrunnen" levat som badort. En minnesskrift har också just nu kommit i bokhandeln. Dess författare, fil. kand. Gustaf Näsström har åstadkommit en roande och läsvärd skildring av forna tiders brunnssocietet. Nedanstående blygt romantiskt kärlekssaga ur kand. Näsströms "Det gamla Medevi", publicerar här Idun med förf:s medgivande.

Ekipaget kör in på Stora gången och viker av till höger för att stanna vid Ljungsbyggingen. Mamsell är en smula besviken — hon tycker, att torget ser miserabelt ut och att de små husen likna fattighus.

Så börjar brunnslivet med sina presentationer och konversationer, sina tusen små nöjen och bekymmer. Klockan halv sex ringer det till väckning, klockan halv sju till drickning, klockan halv åtta till slutdrickning, klockan åtta till bön och klockan halv nio till åkning. Klockan tio äter man frukost, vilken herrskapet Foy första dagen intar på sina rum. Mamma kokar kaffe på sprit och städerskan skaffar tilltugg. Klockan halv ett ringer det åter till drickning och klockan ett till middag. Efter middagen klär familjen om sig och går ut för att se sig omkring. I matsalen avtala de med hovmästaren om platser vid det stora hästskobordet, som är dukat för 47 personer.

Vid utgången från matsalen presenteras familjen för doktorinnan Brunnmark och hennes dotter, fru Troilius, och gör dem sällskap på en promenad till Odensberg. De bägge fruarna prata och skratta åt en massa företeelser vid brunnen, som mamsell ej känner till. Hon känner sig ensam och litet generad av den månghövdade miljön och somnar i en viss oro för hur den så länge åtrådade sejouren skall gestalta sig.

Följande dag dricker hon tre glas ur

Gustaf Adolfskällan och pratar med fru Aschan, som hon blir alldeles förtjust i. Nu kommer hon också underfund med att fru Troilius är en riktigt söt liten människa, men hennes mor pratar verkligen gruvligt — hon vet visst allt som någonsin passerat vid Medevi. På kvällen gör man salong i societetshuset. Kammarherrinnan Morath är föremål för baron Willebrands kurtis och tycks minsann inte vara missbelåten med den. En annan inkliniation konstateras — det är den tråkiga löjtnant Pihlgård, som uppvaktar den söta lilla mamsell Wulff från Norrköping. Så är man genast litet bättre orienterad!

Söndagen den 10 försummar mamsell gudstjänsten för att ta sig ett bad. Till middagen sätter hon på sig sin vita blomliga nettelduksklädning och finner, att alla damerna ha nya toaletter vid bordet, utom fru Aschan, som har samma gamla svarta sidenklädning som hon haft alla de andra dagarna. Men mamsell tycker om henne ändå och finner henne obeskrivligt söt och älskvärd med sitt öppna väsen och sin fina takt. I salongen på kvällen talas det bland annat om en grieve Mörnens på Medevi säteri, som synas fordra en hövlighetsvisit av brunnsgästerna.

Samma dag får mamsell höra, att general M. J. Björnstjerna skall komma. Hans son löjtnanten, har för resten redan anlant men inte syntts till.

— Förmodligen har han sovit hela dagen för att vila ut efter den tröttsamma resan, säger fru Aschan litet spefullt.

— Är han av den sorten? frågar mamsell.

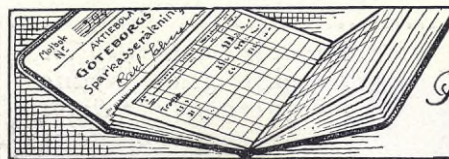
— Ja, han är den trögaste unge man jag sett.

— Muntert, tänker mamsell, som sett löjtnanten hos Sprengtportens i Stockholm och tyckt, att han såg riktigt trevlig ut.

Vid middagen nästa dag får hon se familjen Björnstjerna. Unga löjtnanten ser bra högmodig ut. Han är närsynt och tycks

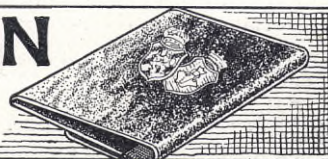
Högbrunnen i Medevi.

MINIATYR-SPARKASSEBOKEN

Praktisk och ändamålsenlig för damväskan och plånboken!

A.B. GÖTEBORGS BANK

BRUNN

TALETS MEDEVI

just ej bry sig om att göra sig bekant. På kvällen infinner han sig inte till den bal, som kommerserådet Cronius håller i salongen och där värden outtröttligt trakterar med konfekt och limonade. Tyvärr är det brist på kavaljerer, och striden står het om de få, som finnas — seklers klagan i Medevi!

Följande dag anländer fru James Dickson från Göteborg med son och dotter och är nog gemen att deltaga i ett kafferep, som den beställsamme Cronius arrangerat vid Eremitaget, fem fjärdingsväg från brunnen. Det är en liten vacker rustik byggnad i en uthuggning i skogen. Löjtnant Silfversparre träder damerna till mötes med en korg, full av charmanta rosor, som de få välja till buketter. Mamsell, som har sin blommiga nettelduksklädning på sig och en ruhe med skära florsband på huvudet, väljer en vit törnros. Inne i salen vimla kavaljerer och damer, de senare alla med blommor i håret. Dansen tar vid och blir oändligt animerad. Gubben Cronius själv hoppar och dansar som en ung karl. Mamsell dansar fyra gånger men beslutar sedan att inte dansa mer, för att inte förkyla sig på hemresan, och detta trots att både löjtnant Silfversparre och löjtnant Björnstjerna bjuda upp henne. Efter dansen dricker man kaffe och äter konfekt och gubben Cronius trugar och trugar!

Den 15 stiftar mamsell litet närmare bekanskap med löjtnant Björnstjerna. Hon sitter i salongen och för ett samtal med fru Schlegel, då löjtnanten slår sig ned vid deras sida. Han råkar säga, att han skulle behöva Tunelds geografi för att orientera sig i omgivningarna och kan man tänka sig — mamsell har Tuneld i sitt rum! Men hur skall hon bete sig? Det är kanske för artigt att efter så kort bekanskap visa en människa en sådan tjänstvillighet som att ta den med? Näja, men å andra sidan bör man ju inte försumma ett tillfälle att göra en medmänniska ett nöje!

En eftermiddag utanför Kungliga Kastellet i Medevi.

Mamsell springer efter boken — för resten måste hon ju i alla fall hämta mera handarbete... Helt tyst lägger hon boken på bordet framför löjtnanten, som artigt tackar och börjar läsa beskrivningen av Medevi med en massa lustiga inpass, som alla måste skratta åt. Nej, men löjtnanten är ju inte alls vare sig högfärdig eller trög!

Ja, den löjtnanten! Dagen därpå, när mamsell tagit ett bad och nyss kommit utom dörren till badhuset, märker hon, att hon glömt sina strumpeband i hytten. O fasa, strumporna börja hasa ned och just då hon tänker gå bakom ett träd för att dra upp dem igen — vem kommer, om inte löjtnanten! Han är på ett strålande humör, börjar en älskvärd konversation och följer henne ända till porten. Mamsell är dödligt förskräckt. Hon känner, att strumporna glida allt längre ned för benen, och fruktar, att de ska hinna falla ned över fötterna, så att hon inte ska kunna ta ett steg, men hon lyckas verkligen komma inom dörren, innan katastrofen inträffar. Bra fatalt, när löjtnanten ändå ville göra sig så vänlig!

Den så lyckligt och olyckligt inledda dagen blir en av mamsells gladaste. Hon klär sig till middagen i en skär ginghamsklädning med svart garnityr. Under kaffet i salongen öppnas dörren av löjtnant Munch, även kallad Dunderkalle, som träder in och presenterar sin fru, ett långt fruntimmer, som håller honom under armen. Hon är vacker, har ett ovanligt fint ansikte och små händer men oformligt långa ben, som hennes svarta sidenklädning ej förmår skylla. Då hon sätter sig mellan fru Aschan och mamsell, är en ofantlig turnyr i vägen, men den plattar hon resolut till. Mamsell kommer underfund med sammanhanget — trots masken känner hon igen greve Wachtmeisters uttrycksfulla ögon och något grova stämma. Men greven spelar sin roll till slut, vilket föranleder en mängd dråpliga situationer. Mamsell skratrar, så att hon får ont i huvudet, och går i ett rus av sällhet. Grevar och baroner dansa med henne, och själve löjtnant Björnstjerna bjuder upp gång på gång. Så går det, reflekterar mamsell vid sin dagbok, »ibland har man för mycket, ibland för litet. Mången gång har jag setat, då jag gärna dansat, och hade femton danser spelats upp i kväll, hade jag visst blivit upp-bjuden till alla.»

Under förmiddagsåkingen är hon uppsluppen och pratsam och njuter av alla människors glada och älskvärda miner. På hemvägen böjer hon sig ut över vagnen för att räkna de ekipage, som köra före. Då får hon i dammolnen se en vagn komma emot henne och hon urskiljer de röda ränderna på en uniformskrage. Det är han! En vänlig hälsning, en tacksam blick — och dammet virvlar henne i ögonen. Hon biter ihop läpparna och sjunker samman i sitt vagnshörn. Så har hon ertappat sig igen med denna dumma faiblesse. Men nu ska det vara slut på dessa griller — nu ska hon inte tänka på honom mer. Det är ju oförlåtligt att gripas så djupt av en persons avresa, som inte ens brytt sig om att säga adjö! Och ändå — det var något så innerligt artigt och vänligt i hans hälsning. Men nu ska det vara slut. Basta! Icke desto mindre skriver hon på kvällen flera sidor om löjtnantens per-

(Forts. sid. 486.)

Stora torget, även kallat Skvallertorget i Medevi.

CAP
Kejsarnougat

Förnämsta nougatchoklad
i 10- och 15-öres-bitar.

STOCKHOLMS TREVNAD OCH SKÖNHET

INGEN OMMÖBLERING, MEN BEVARA NATUREN I STADEN. AV ANNA LINDHAGEN.

DÅ JAG BLEV STADSFULLMÄKTIG 1911 var det framför allt på tre punkter jag ville fästa uppmärksamheten vid Stockholms trevnad och skönhet. Alla berörde växtlighet. Det är ju den, som gör att staden icke lösryckes från naturen. Det är de susande trädskronorna, det behagliga gräset och de älskliga blommorna, som gör en stad levande och förtar verkan av byggnaders torrhet.

Det är lätt att iakttaga den betydligt större trevnad, som finns i ett hyreshus, om gården är planterad. Alla gator kunna ej ha träd i en stad, men gården bör kunna ha åtminstone ett. Man beräknade efter de nya stadsplanerna rätt så stora gårdsutrymmen, men det fanns inga bestämmelser om planteringar i byggnadsordningen. Helst ville jag havt denna ändrad dithän. Det gick icke, men min motion blev efter många utredningar äntligen så besvarad, att staden inrättade en expedition, där trädgårdskunnig på viss tid skulle ge råd angående gårdars plantering. Det hela måste således egentligen genomföras på frivillighetens väg. Jag tillhörde i flera år en kommitté för uppmuntran av balkongplanteringar och vid tävlingarna upptogo vi även gårdsplanteringar, vilket nog i viss mån bidrog till att fästa uppmärksamheten på det välgörande med gröna interiörer i huskomplexen. Många nya kvarter ha kommit till med utmärkt lyckade gårdsanläggningar. Icke alltid blir det träd ty de skugga nog för mycket, men det blir klängväxter uppåt murarna, det blir grönt gräs och blommande buskar.

Palats och kyrkor anses vara värdefulla kulturminnesmärken. Varför icke även då småfolkets och borgarnas hus med omgivande trädgårdar från kulturepok, som är vår tids närmaste föregångare, nämligen 1700- och 1800-talet? Det var därför jag motionsvis upptog en förteckning på de Stockholms hus och gårdar, som jag ansåg borde komma under omprövning till bevarande i stadsplanen. Jag föreslog inga, som kunde komma att ligga i vägen för blivande kommunikationsleder. Det var på höjderna, vid sidan om och över desamma: på Stigberget, på Åsöberget, i Vita bergen och å några gator i den trakten, i Skinnarviksbergen. Där skulle vissa områden avsättas i form av parker, husen och trädgårdarna få ligga kvar, människorna få bo där samt ett och annat hus avsättas för att även genom överensstämmande inredning visa, hur man levde och hade det i det »gamla Stockholm».

Men naturen själv borde också bevaras. Detta borde ske genom naturparker. Icke blott så att staden avsatte vissa delar därtill å de inköpta egendomarna där det fanns och ännu lyckligtvis finns en vacker, vild natur. Men även de lunder och bergspartier, som lågo alldeles intill den egentliga stadens tullar, såsom trakterna omkring Årstaviken, borde bliva naturparker. Då jag väckte min motion om Eriksdalslundens upplåtande till naturpark, var det just med syfte, att denna höjd med sitt enastående läge mot Söder skulle bevaras både för naturligt växtlighet och för trädgårds-

Fröken Anna Lindhagen, som för några år sen blev Iduns prästagarinna på grund av sin insats för att skaffa Stockholm koloniträdgårdar, framställer här några synpunkter, som man kan ansluta till omdömena i vårt föregående nummer, angående en ommöblering av Stockholm. Fröken Lindhagen vill bevara det gamla, då det är vackert och skaffa oss en utveckling efter sunda principer.

odling i broderlig förening. Senare fäste jag också i motion uppmärksamheten vid södra stranden av Årstaviken med sina vackra skogspartier. Där har staden nu nyligen ordnat promenadvägar med hänsynstagande till naturen.

Idyllen och skönheten få icke hindra kommunikationerna, men man måste vid uppbyggandet av en stad taga hänsyn till båda kraven. Och det går i viss mån. Det är icke framdragandet av stora farleder, som är hotet mot naturen. Dessa farleder, såsom den nya gatubron vid Smedsudden, Ringvägens framdragande eller en gatuled genom Kungsklippan lägga dock blott beslag på ett litet stycke mark. Nej, hotet mot all natur det är tron på att

Stockholmsk societetskönhet, spansk svärmor.

Madame de Castellanos, spansk ministerfru i Stockholm på 1890-talet.

Primo de Riveras blivande svärmor madame Condesa Castellanos har som bekant i sin ungdom tillhört Stockholms societeten. Hennes make var nämligen spansk minister i Stockholm, några år yngre än hon. Själv påstod hon, att denna åldersskillnad förmått henne att fria själv. Risken att bli avvisad var väl i så fall minimal, ty hennes strålande skönhet, hennes charme och älsklighet betygade entusiastiskt av alla, som kommit i beröring med henne. Hon var så vacker, att en teaterkväll blev till en festföreställning, om man fick se henne i salongen, säger en samtida konstnärinna. Impulsiv och spontan gick hon med äkta sydländsk glöd upp i sina vänners intressen, log med de glada och grät med de bedrövade. Helst dock det förra, ty hon var alltid själv så strålande glad som den kan vara mot vilken hela livet ler.

varje bit jord måste utnyttjas till bebyggande. En teori icke blott vilande på felaktig uppfattning om att människorna endast behöva hus, men ej angenäma omgivningar. Det är därför jag anser att man kan ha råd att bevara natur strax utanför stadens alla gamla tullar. Således även utanför Kungsholms tull vid Kristinebergsområdet. Norrut och österut är det staten som förser Stockholm med naturparker. Kunde vi tänka oss att leva utan Haga och Djurgården? Då måste också Stockholms stad göra sin insats för naturens bevarande i stadsplanen.

Att lösa kommunikationsproblemet för den centralare staden med dess trånga gator och myckenhet av märkliga hus är en betydligt kvistigare fråga. Där kan ju ifrågasättas huruvida ej på en och annan punkt farleden bör vika för det kulturhistoriskt oersättliga. Men nu är det så väl att de nyare åsikterna om trafikproblemens lösning gå ut på att upprätta många farleder och att såvitt möjligt få bort trafiken från centrum. På samma sätt kan en ny utveckling i viss mån komma bevarandet av det gamla till hjälp. Vi kunna få uppleva, att nytt och gammalt kan förenas i en stad och således även de viktigaste minnesmärkena från dess kulturhistoria. Lyckliga framtidsutsikter i sanning!

Det finns emellertid en modernare företeelse, som ojämförligt mer än goda kommunikationer hotar att förstöra den verkliga skönheten, den subtilare stämningen över staden. Det är de moderna ljusanordningarna. Det är naturligt, att man måste följa med sin tid och sätta sig in i att folk fordrar betydligt mera ljus än förr. Vi må njuta aldrig så mycket av stämningen på en gammal gata som ligger i halvdunkel, människorna älska det icke annat än i undantagsfall. I vardagslag vilja de ha ljus. Ja, den nyare konsten har också medfört att folk tycker om grella färger på gator och torg. Men låt oss här ordna det så att vi gå olika smakriktningar till mötes, att såväl naturen som den skarpa belysningen får intaga sin plats i stadsbilden. Låt därför Stockholms säregna skönhet, dess läge vid de många vattendragen icke fördäras av grella ljusanordningar. Över vattnet med alla dess skiftningar ligga mycket försynta färgnyanser mest liknande metallens. Det är så mycket vatten i Stockholm att både måne och stjärnor ha gott utrymme att spegla sig däri och att dominera. Det som icke störde dessa himmelens och det eländas nedblickande på vår lilla planet och just här på vårt Stockholms alla vattendrag det är, när ljusen från alla tända fönster, ett och ett på samma sätt som stjärnorna spegla sig i vattnen. Eller gatlyktornas blinkande en och en. Se Skeppsbrokajen, se fönsterna från Söders höjder. Men de skrikande husannonserna fördärva fullständigt naturstämningen över Stockholm. Det är snart icke alls vattens stad, det är de enskilda fabrikanternas. Låt annonserna hålla till där det är naturligast eller på affärsgatorna. Där är ju inga vattendrag att förstöra, inga vidder som måne och stjärnor lysa över.

APM
Uttalas "EPEM"

FILM - PLÅTAR - KAMEROR
- PAPPER - TILLBEHÖR -

Generalagentur: FA. APEM
MALMÖ: Jörgen Kocksgatan 4 - STOCKHOLM: Regeringsgatan 9

APM
Uttalas "EPEM"

HEMMETS DIKTARE PÅ FRANSKA

MADAME HENRIETTE CHARASSON, SOM BESJUNGER MODERSKÄRLEKEN.

MAN FÅR INGEN KLAR BILD AV franska mödrar och franska barn i den franska litteraturen. Ett lands litteratur bör spegla dess själ, säges det ofta, men det är ytterst sällan man i en modern fransk bok finner en anspelning på en familjeidyll. En elak fransk kritiker, André Thérive, påstår att det beror på att fransmannen är fylld av en lika stor vördnad för det individuella hos människan i allmänhet som kärlek till sitt eget jag, vilket gör att han inte gärna talar om det *personliga*. Därtill kommer att han totalt är renons på gemytlighet och inte har sinne för stämning. Den franska litteraturen, fortsätter Thérive, har omhändertagits av människor, som intet ha att göra med det praktiska livet, som på sätt och vis leva utanför vardagslivet och därför också hysa ett djupt förakt för genomsnittsmänniskan. Och sålunda har den franska litteraturen i viss mån bidragit att skapa en falsk bild av den franska modern, den franska hustrun, det franska barnet. Den stränge kritikern överdriver säkert — men delvis har han rätt: den franska litteraturen är orsak till att man ofta har en vrågbild av familjelivet i Frankrike.

Medeltidsskalden François Villon gjorde en sedermera vida berömd dikt åt sin mor, för att hon skulle bedja till Jungfru Maria och i sitt testamente skrev han därom:

Min stackars mor får en ballad
en hyllning åt vår härskarinna,
hon, som för mig i sådan grad
haft bitter sorg att övervinna.
Så fast kastell står ej att finna
att hägna mig till kropp och själ
som mor min, stackars gamla kvinna,
när nöden pinar mig ihjäl.

Sen den store syndaren mästare François' dagar har man inte ofta haft tillfälle att finna en diktare, som med en sådan värme och känsla kunde uttrycka sin kärlek till modern. Kärlek har det visserligen varit gott om i fransk litteratur genom tiderna, men även bland de kvinnliga diktarna får man söka efter dem, som anslagit familjepoesins strängar. Det har ansetts som småborgerligt och enfaldigt.

Det finns likväl i våra dagars franska litteratur en diktare som i ordets rikaste betydelse är en "hemmets diktare" — egentligen den första i fransk litteratur. Det är en kvinna, *Henriette Charasson*. Hon har skrivit en del kritiska uppsatser om kvinnolitteratur, om dramatik, även en berättelsesamling, men hon är framförallt diktare. Madame Charasson gav för någon tid sedan ut en samling dikter om hemmet, *Heures du Foyer*, och för några veckor sedan kom ännu en ny samling dikter, "Två små pojkar och deras mor" (*Deux petits hommes et leur mère*), som tillfyllest bevisa att denna litterära genre kan göra anspråk på en framstående plats i litteraturen.

Man tänker ofrivilligt på Villon när man läser dessa dikter. För det första äro de tillägnade en grånad moder, som sedan länge vilar i jorden och andas alla en oändlig tillgivenhet till den avlidna. För det andra har den lilla boken nästan en prägel av testamente — alldeles som Villons "Stora Testamente" — eftersom dess egentliga uppgift är att en dag

Den franska litteraturen har — så säga fransmännen själva — bidragit till att skapa en skev bild av det franska familjelivet. Men här nedan skildras en författarinna, som diktar om dess innerlighet.

i framtiden visa de små pojkarna som vuxna män, att deras mor älskade dem — även om hon inte efterlämnat praktfulla slott, klingande mynt eller prunkande titlar.

Madame Charasson lever någonstans på landsbygden, borta från det vi vanligen kalla civilisation, mitt uppe i åkerbruk och boskapskötsel, omgiven av sin man och sina två små pojkar. Och hon diktar om sin lycka — sin lycka som hustru, som moder. Man tycker det skulle bli enfaldigt, sentimentalt, banalt med ett så skört ämne — en lycklig moders stundom tröttande prat om detaljer, som inte intressera, som inte kunna intressera, därför att de äro för personliga eller all dagliga. Och det är emellertid varken banalt eller sentimentalt eller tråkigt — därför att man har intryck av att det är förskönat. Det är bara så djupt mänskligt.

I några ord beklagar hon "den mor som inte klär av sina små barn på aftonen och stoppar dem i säng", eller hon talar om när lilla José sover med knutna nävar och beskriver Antoines hand, som är varm och mjuk som en dunkudde. Det är en barnslig glädje som ej ens motgången förmår dämpa: en glädje som finner uttryck i en rörande naiv form.

Diktaren besjunger sin modersglädje och sin kärlek till hemmet och maken, till naturen. Jag älskar vintern på landet, sjunger hon, när det är kallt ute och vi värma fötterna vid stockbrasan, när trädgården är snötäckt och

Grevinnan Marna Ehrensvärd, född Münter, maka till svenske ministern i Paris greve Albert Ehrensvärd; efter porträtt målat av fru Anna Hall von Mühlentfels.

Läs i bilagan,

som medföljer detta nummer bl. a. Vera von Krämers artikel, Den slarvigas martyrium, Handarbete, Damernas diskussionsklubb m. m.

Henriette Charasson.

julrosorna inte töras blomma. Det är just en sån frusen dag, som jag skulle vilja dö... Gråt icke, kära du, ute stå träden vita av frost och minns, att jag älskade vintern på landet...

Är det inte nästan en nordisk fläkt i dessa rader? Men så är skalden uppfödd i Normandie och det gör att hon är mer besläktad med oss, än hon kanske anar.

Ibland vaknar hon upp ur sitt glädjerus och ser verkligheten. Hennes kvinnliga fågling svinner med åren. I ett sådant ögonblick står hon närmare den franska medeltidsdiktningen än någon annan fransk skald, som i en dikt "Broder, man åldras!". Man åldras och blir ful — och kanske blir man för de två små pojkarna "en gammal gumma"? Men så ser hon de små skära kinderna och erinrar sig att de rosorna ännu ha en lång blomningstid — vad gör det om trädet vissnar, när fröna växa upp och få blom?

Denna underliga blandning av stilla lycka och mild resignation tyckes ha fört diktaren till religionen — madame Charasson är katolik. Men det är ingen strängt ortodox katolicism, eftersom hon till motto har satt "Att tro, det är att umgås med Gud som med en människa."

Och i följande dikt, tvingas man återigen att göra en parallell med Villon, den oförfärlige syndaren, som anropade Jungfru Maria om bistånd på den Yttersta Dagen, genom att skriva sin ståtliga ballad till modern:

den dag kommer kanske då min lille gosse
går så långt i synd och orätt
att Din vredes hand är redo att straffa;
kom ihåg då, Herre, den lille pojken på tre år,
som en söndagsmorgon bar en blomma till altaret
för det lilla Jesusbarnet.

Henriette Charasson är en verklig diktare därför att hon är omedelbar. Hon förmår återge dessa intima känslor som väl röra sig på djupet av varje modershjärta, men som så sällan få uttryck. Och hon gör det i en versifierad form som är så fri, att endast den rent musikaliska rytmen respekterats. Det finns inget större, renare och osjälviskare än moderskärleken — och den är ett gudabenådat ämne för diktare. VICTOR VINDE.

Om man tager

TOMTENS BAKPULVER

lyckas baket.

OGILLAR MÄNNEN KVINNAN?

ETT PARADOXALT FÖRSVAR FÖR KVINNANS UNDERKASTELSE. AV ALMA SÖDERHJELM.

DET FINNS INGENTING I VÄRLDEN som är så svårt som att tillfredsställa en karl, och det märkvärdiga är att detta gäller alla karlar, oberoende av temperament och natur, uppfostran, yrke och samhällsställning. Hur mycket en kvinna än blir bortskämd och älskad av män, så skall det finnas få exempel på kvinnor, som lugnt kunna säga: jag tror att han är med mig väl till freds? Tvärtom, vi ha alltid den känslan att männen inte äro tillfreds med oss. Även de mest uppburna skulle kunna säga: Han älskar mig outhärligt, men han gillar mig icke. Eller de flesta skulle naturligtvis variera den förra delen av frasen, men nästan ingen skulle göra det med den senare. Och det omvända förhållandet kan knappast tänkas: Han älskar mig inte, men gillar mig oförbehållsamt. En gång sade en man till mig: Jag skulle nog kunna gifta mig med den och den, bara jag alltid fick vara ensam med henne, ty jag gillar henne inte, och när jag kommer ut i sällskap märker jag, att andra inte heller gilla henne. Om hon vore min hustru skulle det göra mig alldeles förtvivalad. Annars har jag ingenting emot henne, tvärtom. Den här mannen var uppriktig och en intelligent man, som visste vad han tänkte och tyckte. Men hur ofta är det fallet? Hur ofta tager sig inte detta mannens ogillande, vagt och obestämt, uttryck i ett allmänt illabefinnande, oförståeligt för en annan och omöjligt för honom själv, att definiera!

Det är detta illabefinnande, som bildar den minst påtagliga men den starkaste barrikaden mellan man och kvinna. Det är nämligen den som mer än någon annan gör oss kvinnor handfallna, kanske just för, att den är så svår att storma. Och är inte hela vårt fortgående samliv och förhållande till mannen prägladt av samma osäkerhet. Av något som finns och inte finns på samma gång.

Över den här gåtan om mannens ständiga ogillande har undertecknad grubblat ett helt långt liv. Hur kan det komma sig, att ingen man har kunnat reda ut detta problem, fastän män sysslat med kvinnopsykologi och skrivit om kvinnan under tusen och åter tusen år?

Är det måhända för att männen inte själva veta det, och inte kunna eller ens försökt att klargöra för sig varför de ogilla alla kvinnor? Det kan dock icke gärna bero på något kvinnohat, ty världen står ju som förr, ringar växlas, äktenskap ingås och barn födas ju varenda eviga minut. Ja, om mannen icke räknade med kvinnan och hölle henne om ryggen, så hade säkerligen inte kvinnoemancipationen lyckats bli en så stark faktor i det moderna samhällslivet och vägen hade inte kunnat öppnas så snabbt och förbehållslöst för henne på alla livets områden.

Och trots allt, gillar han henne inte. Han kan älska, akta, t. o. m. beundra henne, men han gillar henne inte. Har jag inte rätt? Och skulle han även göra det till en tid, så är det alltid det första, som sviker honom. När han älskar så är det inte emedan han gillar, utan i trots av att han

"Jag vill inte att kvinnorna skola ha makt över männen, utan över sig själva", sade en kvinnosaks kvinna — för 150 år sen. Men nu sedan kvinnorna vunnit makt över sig själva, påstår professor Söderhielm helt paradoxalt, att det är bäst för dem att "låta sin ande sväva över vattnet" inför den älskade mannen, — om han inte skall ogilla dem. Vacker inte denna djärva teori opposition?"

ogillar. När han inte mera älskar, blir bara ogillandet kvar, eller det blir snarare blottställt, lämnas obetäckt. Är det då inte snarare kärleken som är sken och ogillandet som är verkliga ansiktet?

Allt kan ju stämpas som paradox, och så kanske även det ovarsagda. Men låtom oss anse, att det inte är en paradox. Och låtom oss försöka analysera detta eviga ogillande och vad som kan vara upprinnelsen till detsamma.

Vad skall en kvinna då göra för att kunna tillfredsställa en man? För att vinna hans gillande?

Jag hör redan svaret: hon skall inte tillfredsställa honom. Men det är intet svar alls, ty det är för enkelt och passar inte alls på vår tids ytterst komplicerade och föga könsbetonade människor.

Hon skall vara kvinna säger någon. Hon skall vara öm och god. Hon skall vara huslig. Hon skall vara ordentlig. Hon skall vara välklädd. Hon skall ha gott huvud. Hon skall vara intelligent och självfull på samma gång. Men det är också inte några egentliga svar. Ty ömma och goda, ljuvliga och husliga kvinnor blir mannen så trött på. De intelligentia finner han tråkiga. De som ha ett psyke och en själ finner han odrägliga. Och de som ha både intelligens och själ alldeles för komplicerade. Ty han är nu engång svår att tillfredsställa. Jag har förut vid ett tillfälle svarat på frågan och sagt, att kvinnan skall vara en spegel, som speglar honom själv. Men det var en medveten elakhet. Och en elakhet har aldrig generell tillämpning.

Men nu äntligen tror jag att jag har kommit underfund med vad hon bör göra och hur hon bör vara för att tillfredsställa honom.

Hon bör låta sin ande sväva över vattnet.

En man säger till dig: jag tycker om välklädda kvinnor. Jag skulle tycka om att du klädde dig väl, som t. ex. den och den». Du går ut och köper dig vackra kläder. Och så händer det som nästan alltid händer med karlar. När du första gången sitter mitt emot honom i din första välklädda klädning, tittar han på den och så säger han plötsligt: »Tänk så fåniga ni kvinnor ändå är att kosta så mycket på edra kläder. Nog tycker jag åtminstone att du är mycket trevligare i den där lilla blå blusen du hade häromdagen.» Och där sitter du nu med din vackra och dyrbara klädning! Så en annan gång säger han: — Det bästa jag vet är lax och vitt vin. Du lägger detta på minnet och nästa gång du bjuder honom, ordnar du så att det blir lax och vitt vin. Din jungfru har emellertid slängt några gamla sotare på bor-

det för att få relief eller kanske bara för fyllnads skull. — Tänk, säger han plötsligt, och tittar ogillande omkring sig, tänk att ju äldre man blir, desto mer oberoende blir man av mat. Jag tycker nu t. ex. kolossalt om sotare. Och pilsner är ju slutligen det enda drickat. Där sitter du med din lax och Sauternes! Nästa gång tycker han så kolossalt om lyrik. Och så kommer en ny diktsamling ut och du köper den. — Herregud, säger han då otålig, ogillande: — Du är så kvasilitterär, att det inte finnes gräns. Kommer det ut en bok skall du strax kasta ut din sista peng på den utan att veta om det inte är ren smörja. Och där sitter du åter med din litteratur!

Men i grunden är det din inställning till klädningen, laxen och litteraturen, som han ogillar.

Det enda mannen begär av kvinnan är nämligen, att hennes ande skall sväva över vattnet. Redan när han ringer på sin dörr, bör allt vad du haft för händer och allt vad din tanke sysselsatt sig med sedan hedenhös och ända till det ögonblick, då han ringer, släppa sitt tag om ditt intresse och din själ som en vit fredsduva sväva före dig honom till mötes. Mannen fordrar av kvinnan, att hennes väsen skall inte bölja mot honom så att han tappar andan, men i alla fall omärkligt, som sagt, sväva honom till mötes. Hennes själ måste lösgöra sig och existera bara för honom. De som replikerar att detta är sentimentalitet, ha naturligtvis rätt, men det behöver inte alls göras så sentimentalt som det låter. Till och med kvinnans fysiska uppenbarelse måste förändras — immaterialiseras, eller åtminstone bliva annorlunda.

Det är bundenheten vid materian, som mannen ogillar hos kvinnan, och som gör att alla män ogilla alla kvinnor — naturligtvis med de bestyrkande undantagen. Det är hennes svårighet, ja, omöjlighet att frigöra sig själv, haka sitt väsen loss från sin kropp, ja, till och med sin själ. Han känner, där du sitter mitt emot honom, att ditt intresse hänger fast vid laxen och lyriken och den nya klädningen, och att du inte för hans skull ens kan frigöra ditt väsen från dem. Helt normalt inställer sig då reaktionen för honom och han börjar tänka på din vardagsblus och dina gamla sotare. Den stund du glömmet, att litteratur är hans hobby och isynnerhet att du köpt boken för att roa honom, laxen för att glädja honom och klädningen för att behaga honom, då skall han njuta helt och fullt av allt du dukar fram för honom.

Mannen är nämligen inte så jordbunden som kvinnan, så underligt det låter. Det vill säga: han är det på ett helt olika sätt. Han känner sig alltid som en atom i den stora världsrymden, släkt med världsrymden och ändlösheten. Och han kan aldrig riktigt finna sig i att kvinnan inte förstår att vara väsen och inte ens atom, utan att hon fortfarande trots alla omvälvningar bara är en liten prick på jorden, med intimare relationer till sin puderväska och sin nya klädning än till hela stora världsaltet. Det är det han ogillar.

**EKSTRÖMS
JÄSTMJÖL**

ALLA SOM BAKA HEMMA

finse-värdet av Ekströms Jästmjöl. Ju bättre brödet har jäst i ugnen, desto bättre, mera välsmakande och lättsmält blir det. Använd därför alltid Ekströms Jästmjöl: — Cream-Phosphatpulvret med den underbara jäskraften.

HOS LANDSHÖVDINGENS UTAN RESIDENS

DÄR MAN SER SJU KYRKTORN OCH SOLNEDGÅNGARNA ÖVER MÄLAREN.

I Stora Rosenbad har staten upplåtit en våning åt landshövdingen över Stockholms län, och om man kan kalla det residens, så är det i alla fall Sveriges minsta. Men landshövdingeparet Edén har där skapat sig ett vackert hem, från vilket Idun här tagit några bilder.

Salongen med blomsterfönstren.

En västerbottnisk ryamatta i matsalen.

Landshövdingenskan Edén i sitt rum med jämtlandsmöbler och uppsalaminnen.

Förmaket, från vars fönster Stadshuset och Mälaren tävla om skönhetspriset.

— DEN HÄR KALLAR ALLA STUDENTSTÄD I UPPSALA FÖR »FINSKA RUSKAN», den förekommer nämligen ganska ofta på studentrum nu för tiden, och den heter Ruscus på latin, och den här är en oppuntia från Santa Margherita och den här hade jag med från Rom. Att den låg packad fjorton dar i en koffert, bekom den inte ett dugg. Och den här har jag fått från Pite, en norrlandsfru, som var hos mig häromdan påstod, att den heter Justitia. Den där höga ljusgröna är inte en sockerlön, som ni tror, utan heter Sparmannia. Den är högst nyckfull. Den skjuter i höjden och står i fullt flor och plöts-

ligt utan att man vet ordet av kan den vissna ner och allt vad man har kvar är två kala käppar. Ja, om mina krukväxter kan Idun gärna få skriva, men inte om mig själv. Jag är en enkel fru från landet. Allvarsamt, så är det!

Men nu har Idun i alla fall fått komma in hos landshövding Edéns i deras vackra våning i Stora Rosenbad och fru Marja Edén är som vanligt trots sina protester mot offentlighet i pressen, världens mest älskvärda och hjärtliga värdinna. Bara Idun nu lovar, att inte säga ett ord om den dag, som snart närmar sig, den dag, då landshövdingenskan — Men vi ha ju redan lovat

att inte alls nämna ordet födelsedag, inte med en halvdragen andning.

Låt oss hellre återgå till krukväxterna och tänka på att både vi och de skola vara som liljorna på marken. Det är ett så vackert rum vi sitta i och vad som finns av sol denna byiga, råkalla majdag fångas av höga fönster och fyller rummen, där både blommor och människor måste trivas. Fastän Stockholms län icke består sin hövding och hans maka med något regelrätt residens, har deras av staten upplåtna bostad i Stora Rosenbad ett läge, som t. o. m. för Stockholm är ovanligt vackert. Solnedgångsvåningen skulle man kunna kalla den, ty från fönstren åt väster, där Stadshusets smäckra torn är liksom

(Forts. sid. 489.)

Kobbs Finaste Ceylon

Observera! Grön etikett.

I den Europeiska marknaden existerar icke ett finare Ceylonthé än detta.

Ett thé för finsmakare.

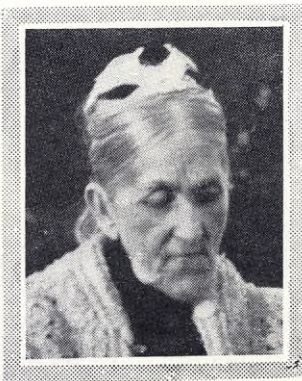
IDUNS PORTRÄTTGALLERI

LOUISE TEGNÉR.
F. von Proschwitz, Örebro. Änka efter löjtnanten G. H. Es. Tegnér.
85 år den 22 maj.

EBBA HOLM.
Fru. F. Flach, Stockholm. F. d. Översköterska vid Nya Sjukhemmet.
85 år den 23 maj.

GEORGINA FLEMMING.
F. Lundh, Börstil. Änka efter kontraktspresten M. J. F. Flemming, Börstil.
80 år den 23 maj.

MATHILDA ÅHGREN.
F. Friberger, Mullsjö. Änka efter kaptenen vid Vestgöta regemente Emil Åhgren.
75 år den 20 maj.

ALMA RINGIUS.
F. Beausang, Jörlanda. Änka efter kyrkoherden i Solberga, prosten Henr. Fl. Ringius.
75 år den 21 maj.

HELNY LIDMAN.
F. Wolff, Stockholm. Änka efter kaptenen vid Flottan Johan Lidman.
70 år den 20 maj.

ANNA WÄHLIN.
F. Roback, Stockholm. Änka efter häradsskrivaren J. A. G. Wählin, Mullsjö.
70 år den 22 maj.

AMELIE HOLMBERG.
Fröken, Råsunda. F. d. Postmästare i Mariefred.
65 år den 22 maj.

ANNA ANDRELL.
F. Nelander, Stockholm. Änka efter apotekaren P. O. Andrell, Trollhättan.
60 år den 9 maj.

HELMI SKJÖLDEBRAND.
F. Zettermark, Stockholm. Maka till assurancesintendenten K. A. Skjöldebrand.
60 år den 20 maj.

MARIA SANDBERG.
Fröken, Älsten. F. d. sjuksköterska. Dotter till kontr. prosten Fredrik Sandberg.
60 år den 22 maj.

EMMA FREDRIKSON.
F. Möller, Löberöd. Änka efter distriktsveterinären Per Fredrikson.
60 år den 24 maj.

LISA BLIX.
Fröken, Härnösand. Seminarielärarinna. Dotter till kontraktspresten F. A. Blix.
55 år den 19 maj.

ELIN SILFVERSKIÖLD.
F. Brander, Stockholm. Maka till direktören August Silfverskiöld.
55 år den 19 maj.

MARGIT GRUT.
F. Torssell, Djursholms Ösby. F. d. skådespelerska. Maka till slottsarkitekten Torben Grut.
50 år den 18 maj.

ANNA PETTERSSON.
F. Indebetou, Motala. Farm. kand. Maka till apotekaren Oscar Pettersson.
50 år den 18 maj.

RUTH RYDIN.
F. Swanlund, Hälsingborg. Maka till bankdirektören Axel Rydin.
50 år den 19 maj.

GRETCHEN DAHL.
F. Stollenwerk, Tryde, Tomelilla. Maka till kyrkoherden Albert G. Dahl.
50 år den 20 maj.

ELSA SLETTENGREN.
F. Busck, Göteborg. Maka till ingenjören Knut Slettengren.
50 år den 23 maj.

ALICE BRUNNSTRÖM.
F. Gravenhorst Lövenstierne, Stureholm. Maka till ryttmästaren Sture Brunnström.
50 år den 24 maj.

Med tredje-
delen av ar-
bete mot förr gör

Bon Ami

Edra fönster klara
som kristall.
Pris 40 öre.

JOHANNAS TRÄDGÅRD

AV JANE GERNANDT-CLAINE.

I DET JOHANNA SALA SKÖT PAPPEREN ifrån sig, kastade hon en blick på den allvarsamme herre, som nu blivit ägare till hennes fädernegård, det vackra Rosenhunda.

Med ett par snabba steg lämnade hon det stora, något skumma rum, som en gång varit hennes fars, och trädde ut på verandan, följd av officeren, vilken hållit dörren öppen för henne. Hon var litet blek — förmodligen efter en sömlös natt — men utan andra spår av uppfiffning än det lättaste lag av puder över sitt smala ansikte, förunderligt ungt, tyckte gårdens nye ägare, när han nu såg henne vid klart dagsljus. Hon var över tjugufyra år. Ingen skulle kunna vilseföra honom beträffande hennes ålder. På hennes tjugonde födelsedag hade han friat till henne och fått nej. Av vilken orsak? Fadern hade bara uppgivit att hon var för ung och med ett så konventionellt avslag hade han låtit sig nöja och gift sig till pengar en kort tid därefter och blivit änkring något år senare.

Johanna Sala hade inte gift sig, hon och inte var hon förlovad heller, efter vad han visste. De hade icke sett stort till varandra på senare år och gårdsköpet hade uppgjorts av mellanhänder. Den unga damen förstod sig inte på affärer. Hon bar sorg efter fadern, som ruinerat henne på det lilla han kunnat lämna efter sig, om han inte varit en galenpanna med rent av löjlig otur i allt vad affärer hette. I sitt stilla sinne undrade ställets nye ägare vad Johanna nu skulle ta sig till. Hon var så gott som medellös och hade genomgått svåra perser under de sista två åren. Att gråta tycktes hon dock ej ha lust till och i det hon kastade en blick på kastanjeträden ute på gården, såg hon riktigt glad ut. Det var full vår och de bristfärdiga knopparna lyste brunt rosiga i solen.

— Det är så jag vill ha dem, sade hon. När jag var en liten tös, inbillade jag mig att det var väldiga rosenträd, som skulle svepa marken i ett purpurkläde. Och det tror jag ännu — åtminstone innan de ljusgröna bladen börjat titta fram. Varför skulle man slå av på gamla föreställningar? Det gör aldrig jag. Att ha varit så där ung och dum är bara roligt. Eller vad säger kaptenen?

Han nöjde sig med att lyfta en smula på ögonbrynen och hon betraktade hans regelbundna profil och adamsäpplet, som stack fram mellan snibbarna av hans snövit krage.

— Var gång mina lönnar slå ut ber jag er hälsa dem ifrån mig, återtog hon i detsamma de veko av till vänster om herrgårdsgården. Det är hela min ungdom — den där syrliga och friska doften menar jag. Då jag var en nitton, tjugu år, kunde jag slå armarna om deras stam som om de haft ett hjärta. Det hade de kanske och det där trädhjärtat förstod mig bättre än något annat väsen tyckte jag.

— Bättre än era beundrare? undrade kaptenen torrt.

— Bättre än mina beundrare. Ingen herre har någonsin sagt mig hundradelen av

vad den minsta lilla lönnblomma säger om våren. Jag var kär i dem — jag menar i träden och pappa skämtade med mig. Han kallade det stora därborta min fästman...

— Verkligen? Det vill inte liten fantasi till att föreställa sig en lönn som tillbedjare.

— I hög hatt och redingote kanske? När jag var en aderton, nitton år kunde jag verkligen ha sådana idéer... Jag älskade naturen så högt att jag skulle velat bli gräs i gräset och klöverblomma i klöver. Men det är längesedan... Som gammal och förständig begriper jag mig bättre på tulpanerna. En tulpan — det är de tjugufyra, tjugufem åren — mina tjugufem år som jag snart ska fylla... Jag ville att de skulle komma till mig med all den finhet, som ligger i den där svala doften. Där finns plats för allt. Alla dumheter och alla drömmar. Själva dumheten blir någonting dragligt, i kalken av en tulpan. Jag ska söka en plats, när jag väl kommit till Stockholm och önskar bara att jag måtte få komma till landet. Men där ha de väl inte stor användning för maskinskrivskor...

— Har fröken lärt sig skriva på maskin?

— Till husbehov bara som jag lärt mig allt annat — för att kunna hjälpa pappa... Skicklig är jag inte i vad det vara månade utom möjligen i att sy kläder — mina egna åtminstone... När jag satt och sydde, tänkte jag på trädgården härute. Det vill säga på mig själv och min lättja. Jag kan vara obeskrivligt lat invärtes, när jag sitter och flitar i det yttre. Inombords är jag en tulpan, som inte gör annat än sluter sig om minnet av någon dumhet eller fantiserar. Ibland sitter jag och grämer mig. Men för det mesta är jag belåten. Folk som ha

pengar — hon kastade upp huvudet och såg på kaptenen vid sin sida — ha inte en aning om hur lyckliga de fattiga kunna vara över rakt ingenting.

— Ni är lycklig, fröken? sporde hennes följeslagare efter ett uppehåll.

— Ja, sade hon. Jag är eller har åtminstone varit utomordentligt belåten. Pappa och jag va' ett par så präktiga kamrater. Jag skulle bara vara ungdomen i egen person — och det var därför han aldrig ville höra talas om att jag skulle lämna honom eller gården. Men jag satt mest ensam härute. Pappa hade ju så mycket bråk med affärerna. Men när han någon gång var hemma ett par dagar, var allting fest — i synnerhet i grävåder.

— I grävåder? frågade officeren förvånad.

— Ja, nickade hon. Har kapten inte känt att det brinner ett ljus inom en, när det är fult väder ute — en liten trevnedens låga, som tändes av osynliga gnistor, då man håller på med något arbete eller sitter vid pianot? Den där lilla lågan tror och hoppas jag att pappa tagit med sig i graven, det vore så likt honom... Jag låtsades vara upptagen med saker och ting — och var det också förstås i det yttre. Men inombords var jag lat som ett troll och oändligt belåten med min lättja. Slog jag mig ned vid pianot, spelade jag bara om min trädgård. Det blev aldrig annat än ett uppkok på treklängen, som jag tog ur min egen fatatur och som pappa tyckte om därför att det var jag själv som hittade på det. Ibland fantiserade jag efter andras musik och stal som en skata från Sjögren eller Stenhammar, detsamma vilken. Men rätt som det var, sprang jag upp och tänkte på vad vi skulle ha till middag. Det var ju jag som förestod huset och pappa var så glad i god mat. Jag ville just aldrig be honom om pengar, det hade han så sällan.

— Men hur kunde det då gå ihop? undrade gårdens nye ägare road.

— Ack jo, jag for till Stockholm och sålde mina smycken, så länge jag hade några och se'n levde vi mest på sparris, frukt och grönsaker. Det hade vi ju i massa. Och om vintrarna slaktade vi en gris eller en kalv, det räckte väldigt länge — när vi bara hade några kreatur förstås. För resten hittade jag på att sälja gamla möbler, som jag polerade upp, kapten skulle bara ha sett... Jag hade ärvt en gammal roman efter mamma — Kommandörens döttrar av Lie — och där står hur den ena av dem aldrig gjorde annat än gned bordsben och stolar — alldeles som jag. Det blir min livsuppgift att sitta här som gammal fröken, tänkte jag ibland, och fiffa upp släktens bohag. Självt hade jag så roligt åt det. Vi leddes visst inte, mina gamla jungfrudagar och jag — som jag föreställde mig dem åtminstone. I grävåder skulle jag kunnat stoppa regn och rusk på flaskor och sälja dem åt folk som ville köpa livsglädje som andra köpa parfym... Då stamrosorna blommade för andra gången här ute om höstarna, hade

(Forts. sid. 490.)

I Engelbrektskyrkan i Stockholm sammanvigdes lördagen den 5 maj löjtnanten på övergångsstad vid K. Livregementet till häst O. S. Tillquist och fröken Marja Flodquist, dotter till praktiserande läkaren d:r Lars Flodquist och hans maka, född Hedblom. (Lamm, foto.)

Potatis, stekt i
REYMERHOLMS KRONOLJA

är en delikatess. Alla förståndiga husmödrar underlåta ej att göra ett första försök. Begär kokbok hos Eder handlande eller från oss.

Insänd denna kupong till REYMERHOLMSBOLAGET, Kronoljeavdelningen, HELSINGBORG och Ni tillställs gratis en nyredigerad, aktuell och praktisk kokbok

Namn: _____

Adress: _____

H Y L L N I N G A R   O C H   H Ä N D E L S E R

FRÅN VECKANS REVYPREMIÄRER OCH
ANDRA NYHETER.

Fröken Hilda Rehnström, ägarinnan av Persborgs pensionat i Rättvik, firade stället 25-årsjubileum med fest i dagarna två. På bilden syns på sandgången från vänster Zorns syster Mejt Ståbi, landshövding Kvarnzelius, fröken Rehnström, Per Ståbi, Zorns sväger.

Vid samma tillfälle skänkte fröken Rehnström en brudkrona av gammal dalamodell till Rättviks kyrka, vars gamla krona för ett par hundra år sedan stannade på Siljans botten med en ung brud, som drunknade.

Småttingarnas modeparad har hållits hos Paul U. Bergström, som uppvisade nätta barnkläder till sommaren på små mannekänger.

De sex europeiska skönhetsdrottningarna, från vänster Italien, Belgien, Frankrike, England, Tyskland, Spanien. Före avresan till Amerika. (Foto Meurisse.)

Ur Karl-Gerhards revy på Folkteatern, en vacker balettgrupp. (Foto Almborg & Preinitz.)

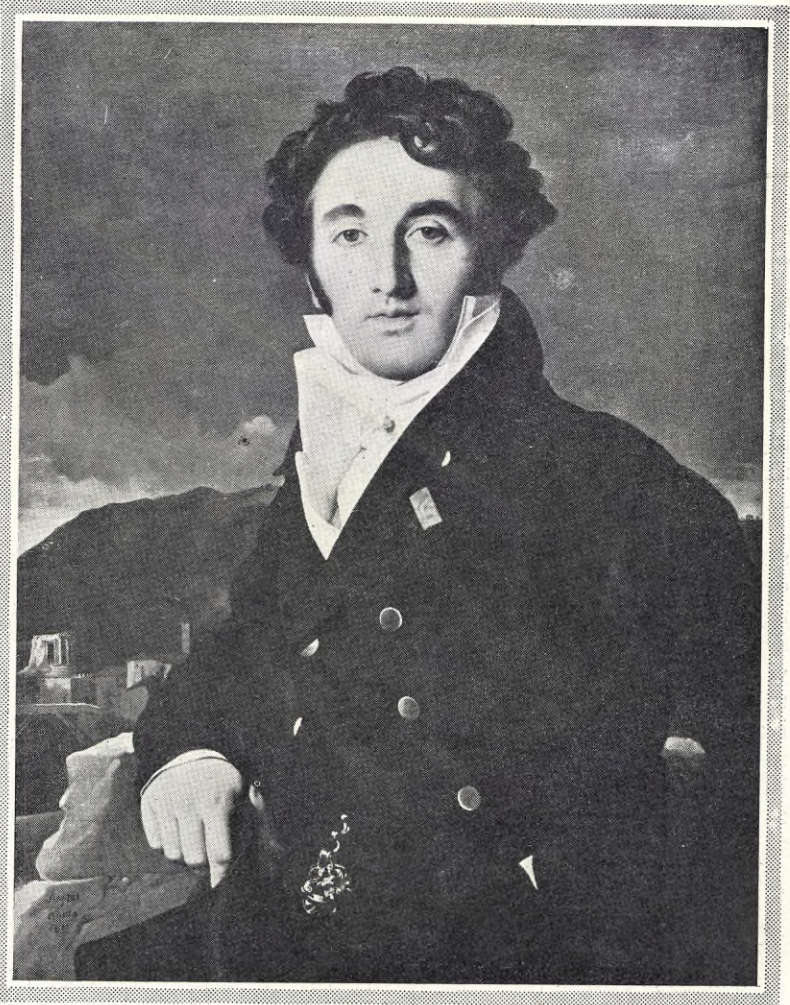
PÄRLOR FRÅN LOUVREN I STOCKKHOLM

FRANSKT MÅLERI FRÅN DAVID TILL
COURBET.

En av de märkligaste utställningar, som hållits på Nationalmuseum, pågår nu med fransk konst från förra hälften av 1800-talet. Det är världsberömda namn, som möta oss från dukarna: David, Ingres, Courbet, Millet, Corot för att nämna några. En av världens mest reproducerade tavlor, Millets "Angelus", framställande bönen i helgsmålsringningen ute på åkern, har också kommit hit.

Chassériau: Systerna.

Ingres: Porträtt av herr Cordier.

Corot: Vägen till Arras.

Millet:
Angelus.

Biedermeier dricker brunn.

(Forts. fr. sid. 477.)

son och familjeförhållanden och ger hans fru moder rätt i, att han sannerligen inte borde gå ogift in i trettioårsåldern. Har han varit kär? Säkert, men han förnekar det själv. »Det tror jag inte mycket på, ty jag har allt en aning om att mycken känsla lever under denna antagna isyta, och just detta intresserar mig. En ung person, som — med varma och livliga känslor — skulle kunna styra dessa så fullkomligt, att han ej glömmer sig, återhålla dem så, att de blott en och annan gång skymta fram (som hos Björnstjerna härom kvällen) — en sådan karaktär vore en avspegling av ett av mina käraste ideal!»

Dagen därpå är den störda idyllen åter lugn som en filbunke. Mamsell ger en skiss av dagarnas liv i det förtjusande Medevi.

»Jag vaknar med glädje, klär mig och skyndar upp till flickorna Morath och andra vänner, med vilka jag går upp och ned i gångarna under drickningen av det sköna, kalla vattnet. Tusen odygder ha vi för oss, som förkorta tiden. Det ringer till bön. Jag sitter i det trevligaste hörn i andra bänken (man erinrar sig vem som sitter i den första); följer med verklig känsla de vackra psalmerna, emottar med tacksamt hjärta välsignelsen och tackar Gud för hans godhet emot mig. Vid utgången från kyrkan ser jag någon, som jag där inne ej velat se, någon som har det artigaste, uttrycksfullaste sätt att hälsa —»

En lördagsafton skall familjen Foy hålla tékalas. De bägge damerna feja och pynta. Löv i spisen och blommor kring kanten, på ena byrån mamsells skrin och korgar, på den andra mamas spetsvoile som toalettkläde, på bordet mellan fönstren böcker och blomglas och på ett annat återigen blommor och konfektskålar. Eva har lånat teservis och brödkorgar hos kaféfrun och ett engelskt brödställ att lägga rån i. Solen lyser in i det stora, trevliga rummet, och dörren är öppen till förstukvisten, som också är prydd med löv. Så komma alla gästerna, Aschans, Björnstjerna, Moraths och de andra. Allt är trevligt och fint och löjtnanten dricker två koppar te. Men ack, mamsell observerar, att han föredrar Carolines sällskap. Mamsell söker förgäves trösta sig genom att bjuda även lilla Pierrot på te.

Söndagen den 24 sker äntligen visiten hos greve Mörnerns på säteriet. Mamsell finner stället förtjusande trevligt. Genom ett par döbattanger träder man in i en charmant salong, full av möbler, tapisserier, tavlor. Mitt på golvet står ett runt bord med en mängd dosor och gentila småsaker, gravyrer och tidningar. På vardera sidan om bordet en liten halvrund soffa. Ur den ena av dem reser sig grevinnan Augusta Mörner, född Virgin, och träder gästerna till mötes, så vacker i sin upp till knät broderade vita klädning och sin söta lilla mössa med gröna band, som falla tätt kring det vackra huvudet. Hon har furstlig hållning och livliga ögon med alldeles grevinnans värdighet i sitt oändligt artiga sätt mot gästerna.

Efter återkomsten till brunnen träffas mamsell, Caroline och löjtnanten i salongen och diskutera religion, vilket är löjtnantens favoritämne.

— Det är min övertygelse, säger han,

att huru skilda åsikter man än kan ha här i livet, tror jag dock, att om man känner sig lugnt kunna dö och träda inför Guds ansikte med sin tro, har man rätt uppfattat hans vilja och lämpat dess utövning efter sina särskilda förhållanden i livet.

— Ack, ropar Caroline, vad det är roligt att höra löjtnanten tänka så!

Löjtnanten rodnar, anlägger sin litet sarkastiska sällskapsmin och frågar, om det är så besynnerligt, att han kan tänka allvarsamt.

— Ja, det är så ovanligt bland unga militärer nu för tiden, säger hon litet brydd.

— Å, min goda fröken, så många flera tänka mera därpå än de vilja medgiva, och jag tror, att de äro lätt räknade, som tvivla på ett högre väsen eller en allvis styrelse.

Mamsell blir alldeles betagen av en så allvarlig och förtröstansfull ung man. »Det är en välgörande känsla att bara se på honom. Han upphöjer hela sin klass i min aktning.» Det är något så ovanligt med honom detta, att — — aj, nu är hon där igen. Medan hon vandrar hem från salongen, påminner hon sig nödvändigheten av att ej hoppa ur askan i elden. Försiktighet! har i alla tider varit den välupfostrade unga damens valspråk. Här har hon varit oförsiktig, men hon tröstar sig med att när de skiljas, är det sannolikt för alltid, ty i stora världen i Stockholm skall han nog ej komma ihåg henne. En brunnsbekantskap är ju så flyktig. Hon måste tillstå, att hon i dag överraskat sig med den reflektionen, att hon aldrig sett någon herre stryka sin mustasch med så mycken grace som löjtnant Björnstjerna. Nå, är det nu så farligt, om han ser, att hon aldrig har roligt i hans sällskap? »Det kan ej hjälpas, ty jag har förställt mig nog i min dar för att inte behöva dölja en så oskyldig känsla som den att vara road i en kvick och intressant människas sällskap.» — Det är inte utan att mamsell Foy kastar litet ljus över de problem, som snordes in bakom biedermeiers kvinnliga bryderi.

En dag beter sig Caroline verkligen minst sagt besynnerligt. Man gör en promenad förbi Odensberg ned till bryggan vid Vättern, och löjtnanten är med. När man som bäst beundrar utsikten och de vackra stränderna, ropar Caroline, som en lång stund försökt komma åt vassrör en aln från bryggan:

— Är inte Björnstjerna en trästock, som inte kommer och hjälper mig?

— Han ser det nog inte, vädjar mamsell.

— Å, han ser det ganska väl, men han är styv och stel och bekväm som en trästör, säger Caroline med en släng av dåligt humör.

— Om du riktigt gärna vill ha den, ska jag hjälpa dig, säger mamsell, kliver ut på en sten och drar åt sig röret med sin parasoll. Då, då först kommer löjtnanten.

— Vad gör mamsell Foy? ropar han häftigt och oroligt. Om Caroline prompt ska ha det där vassröret, så ska jag ta det.

— Vad bryr jag mig om det nu, fräser Caroline och viskar till mamsell: Nu kunde han röra på sig nu, när du försökte ta den!

Mamsell är inte helt missbelåten. På hemvägen bryter hon sig en enkivist att göra en klyka av. Löjtnanten tar den ifrån henne för att hon inte skall sticka sig på

barren, och skalar den åt henne. Han är så artig — hon är så lycklig. Det behövs inte mer. Han har t. o. m. en komplimang till övers för hennes smak att klä sig. Hon bär själv som vanligt en schallett men flickorna Morath ett slags stickade ylleremсор, som kallas »jeunesse» och som mamsell berömmar.

— Nej, det må jag säga, framkastar löjtnanten hårt, att det är tusen gånger vackrare med schallett som mamsell Foy har, och det ger så vacker form åt ansiktet.

Efter den dagen använda flickorna Morath endast schallett...

Det börjar lida mot slutet av terminen. Den ena familjen reser efter den andra och de kvarvarande samlas vid förstukvistarna för att ta avsked. Allt mindre blir sällskapet i matsalen, allt trögare och tristare blir konversationen i salongen. En av de sista kvällarna i Medevi irrar mamsell i de öde gångarna i parken, som hon sett vimla av glada, älskvärda människor. Allt är tomhet och vemod.

I den tätande skymningen får mamsell en pratstund med löjtnanten i salongen. Han talar om nya geologiska upptäckter, om religion, om söndagens helgd och om sederna i England. Mamsell är överlycklig men märker, att löjtnanten ej njuter lika mycket som hon av den bitterljuva tête-à-tête. Nu, inför avskedet, nu, så sent, så sent, blir hon själv mera frispråkig och förmår honom att öppna sitt hjärta och att tala inte bara som annars aktningsfullt utan också innerligt till henne. Till sist övertalas han att sjunga, och hon ackompanjerar honom. Han darrar litet på rösten, och där hon sitter vid fortepianot, är hon nära att övermannas av sina upprörda känslor. Det är endast med största självövertalning, hon kan återhålla sina tårar inför sista versen:

»Och när vemodstären bryter
ur mitt öga någon gång...»

Sista dagen i Medevi ägnas åt avskedsvisiter. Man dricker té och musicerar hos greve Mörnerns på säteriet. Man springer runt i byggningarna vid brunnen, repeterar sina glada minnen på förstukvistarna, stoppar om sina vänner i vagnarna, viftar, hurrar och torkar en tår.

På kvällen samlas de kvarvarande i salongen. Mamsell låtsas läsa i en tidning, när löjtnanten träder in och slår sig ned vid hennes bord. Efter en stund viskar han knappt hörbart:

— Litet melankolisk, tror jag?

— Ja, suckar mamsell, det ger så underliga känslor att se ett ställe, där man haft så roligt, och tänka sig att det troligen är för sista gången.

Löjtnanten svarar ingenting men ser deltagande ut. Blott då och då faller ett uppmuntrande ord, medan någon spelar smäktande melodier på fortepianot. Löjtnanten låter övertala sig att sjunga en sista gång, och mamsell ackompanjerar honom. Darrar han inte på rösten? Svävar han inte på målet, när han tackar henne för ackompanjemang? Kanske är det en inbillning, men ingen verklighet kan vara ljuvare. Mamsell spelar vidare för att slå bort sina dystra tankar och hugger in på en briljant mazurka, som virvlar iväg med hennes känslor. Hon spelar i förtvivlan för att jaga bort den stund, som hon helst av alla vill hålla kvar. Mitt under spelet ser hon åt sidan och hennes blick möter löjtnanten. Han sitter med huvudet lutat i

JOFUROL

TEKNISKA FABRIKEN JOFUR, STOCKHOLM.

-BAD befriar Edra rumsväxter snabbt och effektivt från de skadegörande parasiterna. Finnes i flaskor från kr. 0:75 i alla frö-, färg- och kemikalieaffärer.

**STEINWAY
&
SONS**

Flyglar och Pianinon

Den överträffade förebilden för
hela världens pianofabrikation.

Ensamagentur:

LUNDHOLMS PIANOMAGASIN

STOCKHOLM - Brunkebergstorg 24

**Stränga prov och
teknisk sakkunskap
fällde utslaget**

I skarpaste konkurrens med andra världsfabrikat ha nyligen Viking-uren (Cortébert) antagits av de italienska statsjärnvägarna. Ingenjörer och urmakareexperter voro i denna tävling så noga, att t. o. m. välkända ur kasserades på grund av konstruktionsfel.

Endast de skickligaste fackmän kunna avgöra en dylik sak. Vikingurens triumf bekräftar blott de svenska fackmännens omdöme om de nya Viking-uren.

Samma kvalitet-Vikingur, som järnvägarna antagit, säljes av de flesta urmakare.

Herrur, silver Kr. 45 o. högre,
14 kar. dubbelboett, Kr. 160
o. högre, 14 kar. öppet Kr.
120 o. högre. Armbandsur,
olika prislägen.

Badinrättningen

Telefon Sö. 330 56
och Sö. 4867.

Etablerad 1875.

Södermalms Tvätt- & Badinrättning
Badstugatan 4.
Tvättinrättningen
Telefon Sö. 336 30
och Sö. 15735.

Hyrverket Packard

6 Stora Bältgatan 6, Stockholm.

Nya, eleganta 7-sitsiga Packard-
vagnar för längre o. kortare resor.
Öppet dygnet runt.

Tel. Norr 318 05. Tel. Norr 318 05.

handen och stöder armbågen mot pianot. »Han är alldeles blek, som jag aldrig förr sett honom, och ser på mig med en blick så vemodig, så själfull och så alldeles oförklarlig, att jag genast slår ner ögonen. Jag kan inte beskriva, vilken känsla jag fick. En aning flög igenom mig, som jag genast förkastade. Men nej. Han erinrade sig kanske något gammalt minne, då han hörde mazurkan.»

Om natten får mamsell ej sova för gråt och åter gråt. På resdagens morgon skvalregnar det.

De nötta avskedsorden bollas från mun till mun i salongen. Sedan han hälsat alla de andra, kommer löjtnanten fram till mamsell. Han önskar inte lycka på färden eller gott resultat av kuren, han säger inget av de banala och tomma ord, som brukas vid ett sådant tillfälle. Stum och allvarlig står han framför henne med tårar i de vackra ögonen och trycker hennes hand med innerlig värme. Så går han.

Mamsell blir så förtvivlad, att hon kastar sig i armarna på själva den äckliga fröken Blume och ger henne en hjärtlig kys.

Handtryckningar, viftningar, bugningar, gråt — vagnen rullar ut genom grinden och viker in på Motala-vägen. Mamsell gråter, mamma tröstar. Alla de förtjusande avvägarna till Äskebäck, Åsen, Kavleback och Åsanby glida förbi. Håleberget skyntar i fjärran — vaniljegräset, sången, utsikten. Å, hon får en sådan avsmak för det mångomtalade Motala — det är dörren, som stänger henne ute från Medevi. Kanalen, mekaniska verkstaden, Platens grav, engelska värdshuset, de vackra byggnaderna — allt är värdelöst för henne. Mamsell är kär...

Ett år senare återvänder familjen Foy till Medevi. Den förste, som kommer på visit, är löjtnant Björnstjerna. När han skall gå igen, står han flera minuter med handen på dörrvredet och betraktar uppmärksamt mamsell. Hon kan ej begripa varför. Kanske — kanske inte... Så börjar på nytt den gamla blindbocksleken med sin grämselse och sin korta lycka, sina misstankar och sin halva visshet. Men allt blir så annorlunda än mamsell Foy tänkt sig. Det är andra unga damer vid brunnen detta år. Där är Marie Grönberg, där är Henriette Nyström, och bägge äro de förälskade i löjtnanten. Löjtnanten som en törstig fjärl från den ena till den andra, och ömsevis få de dansa allena med fingret på läppen precis som i en vingåkersdans.

Någon har sagt, att löjtnanten har sagt, att han tycker det är roligt att gyckla med flickorna. Den förmätne, han vet ej, vilken ocean av känslor han rör upp. Det är bara med mamsell han inte vågar gyckla — nenemen, reflekterar mamsell, »chat échaudé craint l'eau froide!» Det både smärtar och fägnar att se, med vilken aktningfull uppmärksamhet han vänder sig

IDUN

Mästern Samuelsgatan 45, Stockholm.

Grundlagd av

Redaktör:

Frithiof Hellberg

Eva Nyblom

Redaktionen: ... kl. 9—5 Expeditionen: ... kl. 9—5
Norr 9803 — Norr 402 Norr 1602 — Norr 6147
Verkställande direktören Annonsskontoret: Norr 6147
Norr 4304 Annonsschefen: 1646

Iduns annonspris:

Pr millimeter enkel spalt:

50 öre intill bred textspalt, 40 öre å övriga sidor e. t.
Helmarg. 55:—, halvmarg. 30:— pr gång. Lediga
platser och platssökande 30 öre, minimipris 3:60.

Iduns prenumerationspris:

Uppl. A. Uppl. B.
Praktupplagan Vanl. upplagan
Helt år ..... 17:— Helt år ..... 15:—
Halvt år ..... 9:— Halvt år ..... 8:—
Kvartal ..... 4:50 Kvartal 4:25

ROTEN

och upphovet till de i våra dagar så vanliga företeelserna håravfall och begynnande skallighet — nämligen mjällbildning och torr huvudbotten — försvinna inom kort fullständigt vid daglig, omsorgsfull behandling med

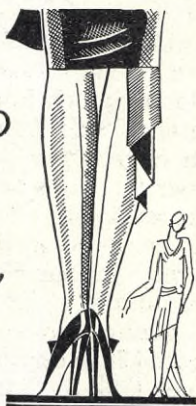
WATZINS
Keratinhårvatten och
Keratinsvavelpomada

Ha vid av leg. läkare kontrollerade försök visat sig öka hårväxten med ända till 15,6 % vid behandling varannan dag.

Gahns
Upsala
Kungl. Hovleverantör

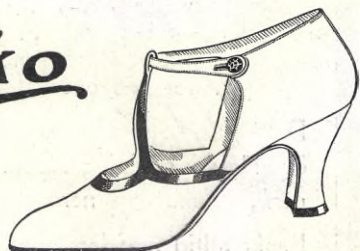

**Man ser
finessen**

och raffinemanget i en dams toilette, då hon förstätt att välja rätta skodon. Det är oändligt mycket viktigare än man tror. Löfsko gör valet lätt på grund av sin rika färg- och stilsortering. Konstförfarna händer hava format Löfsko. Den sitter som gjuten på foten, och en modern dam väcker beundran och avund genom sin goda smak — att välja Löfsko.

Löfsko

Kom ihåg att varje toilette
kräver sin speciella sko.

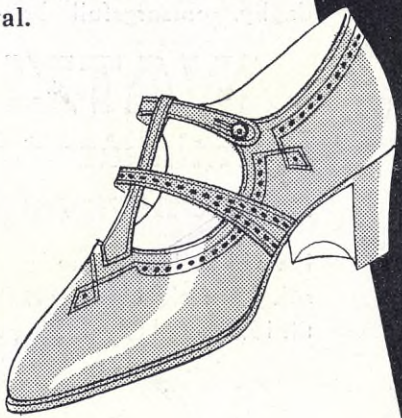
MODERN OCH NÄTT I LÖFSKO LÄTT

Kembels Vår-Nyheter

inkomna i elegant
urval.

65 Drottninggatan.
5 Hamngatan.
3 Stora Nygatan.
6 b S:t Paulsgatan.

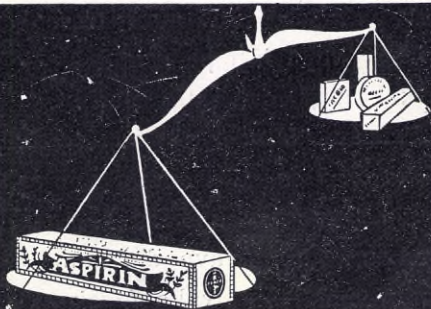

Ansträngande sport

av vad slag det vara må, medför många faror för Eder hud. Ni transpirerar, sol, luft och regn såväl som damm och smuts skada Eder hy. Särskild uppmärksamhet och noggrann vård är nödvändig för att skydda Eder hud mot skada och orenhet. Av största vikt är därför Edert val av tvål och här uppfyller vår Kaloderma-tvål alla anspråk, man kan fordra, för vården även av den mjukaste och känsligaste hud.

KALODERMA
TOALETT-TVÅL
F. WOLFF & SOHN

Originalalet

uppväger och överträffar alla efterapningar.

De äkta **ASPIRIN**-tabletterna hävda alltjämt sin överlägsna ställning såsom oumbärliga vid *huvudvärk, reumatism, nervvärk, förkylning, feber etc.*

Begär alltid å Edert apotek
ASPIRIN-tabletter.

1 rör om 20 st. Kr. 1.—

till henne, men lion är inte missbelåten med den karaktäristik, han en gång ger av henne: »Mamsell Foy är både förständig och tranquille — men tillika mycket känslig.» I mamsells tanke kan en ung dam inte få ett bättre betyg, men av allt att döma föredrar löjtnanten litet mindre tranquilleté och litet mera känsla. Han kan ej bli kär i henne, och hon finner sig i denna slutliga visshet med mild och öm resignation. När han rest skriver hon: »Mina tårar fingo nu fritt lopp men jag hade den allra ljuvligaste känsla inom mig. Jag kände mig försonad med en människa, som jag håller så mycket av, jag kände mitt förhållande renat, om jag så får säga, vi voro nu som bror och syster. Lugnt och utan minsta fruktan eller förlägenhet kunde jag se honom i ögonen, de farliga ögonen, ty de uttryckte nu ej annat än innerlig välvilja och tillgivenhet, och mitt samvete var alldeles fritt.»

På hennes bord står en bukett vita törnrosor som ett sakta vissnande minne.

GUSTAF NÄSSTRÖM.

Skyskrapan som damhotell.

(Forts. fr. sid. 475.)

för musikövningar. Ty största delen av dem komma från Staterna till New York för att utbilda sig i någon konstgren. Att de äro både energiska, ha utmärkta röster och stor pianistisk begåvning, har jag ofta varit i tillfälle att konstatera.

Så stiger vi åter in i hissen och åker ända ner i källaren. Där möter en behaglig överraskning. En simhall, lika stor som solariet vi nyss lämnat, lyser emot oss, med ljusgrönt, genomskinligt vatten, upplyst längs sidorna, under vattnet. Den är så djup, att den består sig med trampolin. De unga damerna, i sina svarta baddräkter ta' sig högst fascinerande ut, när de simma omkring därnere. Och på ena kortsidan är vilrum, där de unga najaderna kan sitta i badkappor och röka, läsa och prata.

Den enda manliga individ, som tillåtes på samma plan, är skoputsaren, en neger, som har sin lilla låda i hallen utanför. Andra herrar få endast tillträde till hallen på nedre botten, matsalen och sällskapsrummen en trappa upp. Men när samlas de också rätt mangrant för att råka sina bekanta damer eller sin själs älskade, som kommer som en virvelvind ur hissen i raffinerade aftonkappor eller dyrbara pälsar, för att, efter dagens arbete och lektioner, gå ut på teatrar och bjudningar.

Annars bjuds det också på goda föreställningar uppe i »The Recital Hall». Söndagseftermiddagarna, vid tédags, ges en intim konsert, tisdagskvällarna kan man få höra åtskilliga av de kända konstnärer, som uppträda i New Yorks konsertsalar, och torsdagskvällarna bjuder på ett avgiftsfritt föredrag av någon god författare. Så har Don Marquis, Joseph Auslander, Fanny Hurst m. fl. bidragit med uppläsningar och föredrag.

New York City konstråd har också sitt huvudkvarter inom Barbizons väggar och anordnar de tillfälliga utställningarna i den lilla expositionslokalen. Från hallen på nedre botten går man direkt in i en bra drugstore, som säljer många saker bl. a. ice cream sodas och andra omtyckta läskedrycker. Dessutom har man direkt tillgång till en utmärkt strumpbod, en dito bokhandel och en kinesisk tvätt. Vad som minst motsvarar förväntningarna är maten i den rymliga och rätt trevliga matsalen.

Men Barbizon lyfter sig över sina låga grannar i 63:e gatan, och lyser som en fyrbåk vida omkring, då de götiska

MOTION ÄR BRA...

men med ett glas *Fruitsalt-Samarin* uppnår Ni dubbel effekt, ty *Samarin* renar blodet, befriar magen och tarmarna från osunda samlingar och osmältbara ämnen samt utdriver den skadliga urinsyran, verkar därigenom välgörande på hela organismen. Ett glas *Samarin* regelbundet varje morgon och vid törst, betyder energi och arbetslust för hela dagen. Har Ni en gång börjat därmed, kommer Ni att fortsätta.

Pris pr flaska kr 2.50 som räcker till 50 glas *Samarin*-hälsovatten.

Samarin säljes överallt.
OBS! Ej i lös vikt.

Fruitsalt-Samarin
håller fysiken fin.

Cederroths Tekn. Fabrik, Sthlm

Köpingen NY stråhatt i år!

Eder fjolårs-hatt blir precis som ny, ja, kanske till o. med vackrare i färg än förut, om Ni behandlar den med **COLORITE**. Hela proceduren tar några minuter, och hatten kan tagas i bruk efter 30 minuter. Ni har 17 olika färg, att välja på.

COLORITE finnes att köpa hos alla färghandlare. En flaska, som räcker till mer än en hatt, kostar med pensel 1 kr.

Colorite

Varning för efterapningar!

FOTVÅRD!

De av Prof. Med. Doktor M. Ramström, Upsala, ordinerade **Nogibol-Fotsalt och Boreol-Svett- och Fotströpulver** komplettera varandra, när Ni önska goda, starka o. hygieniska fötter, utan värk o. ömhet. **Nogibol** å kr. 1.50 o. 2.50 med gratis **Nogibol-Liktornsplåster**. **Boreol** å kr. 1.50 pr ströburk. Säljes i apotek drog- och lanthandl. **TEKNISKA FABRIKEN BORE,** Stockholm.

LILLAN'S

**SALVA
PUDER
TVÅL**

För den rationella barnavården! Avprovade på våra förnämsta barnsjukhus och barnavårdsanstalter!

Tillverkas av Parfymeri F. Pauli, Stockholm.

Marta-skön

Inregistrerat

befriar Eder från de obehag som heta trötta och ömma fötter. Rymlig modell, mjuk och höjlig lädersula, fittfodrad inläggssula, lagom låg klack och gummiplack. Av svart och brun boxcalv ..... 12.—
Lack ..... 14.—

Expedieras fraktfritt direkt från Skofabriks A.-B. Oscaria, Örebro

SILVO
SILVER
POLERMEDEL

För rengöring och polering av Guld, Silver, Nysilver, Aluminium, Tenn etc. etc. ... Lätt och bekväm att använda. Bevarar silvrets skönhet och charm.

Generalagenter:
GUST. F. BRATT & Co GÖTEBORG

**Spräckliga
Hattar**

äro synnerligen moderna just nu. I halmflätning från kr. 12: 50, i tagelflätning

Kr. 11: 50

Damhatt- Avd. 1 tr.
A/B NORDISKA KOMPANIET

fönsterna i dess översta våning äro upplysta om kvällen. Och en förtjusande hemvist för alla de gamla och unga — mest unga — fula och vackra — mest vackra — damer, som glida och trippa ut och in genom dess gästfria svängdörrar, på väg till eller från New Yorks våldsamt pulserande, energiska och medryckande liv.

ELLEN LUNDBERG-NYBLÖM.

Hos landshövdingens utan residens.

(Forts. fr. sid. 481.)

enkom inkomponerat i bilden, följer man mot kvällarna skådespelet över Mälaren och dess holmar förtonande i fjärran, då solen går ned.

Men fru Edén, som gjort ett fåfängt försök att krypa bakom sina krukväxter och deras personalia, eftersom de alla ha en historia, har nu fört oss in i norrlandsrummet, där allting härstammar antingen från Jämtland eller någon annan norrlandstrakt eller från Uppsala.

Under uppsalaåren, då landshövding Edén var professor vid universitetet, bodde familjen en längre period i det av alla uppsalabor kända Fågelsången. En akvarell på väggen i fru Edéns rum, som vi nyss med ett självgjort namn kallade norrlandsrummet, påminner om den tiden. Man tycker ovillkorligen, att det passar fru Edén så bra som något är möjligt att bo på ett ställe med ett sådant namn. För resten har hon den lyckliga gåvan att trivas och få andra att känna sig hemma vart hon kommer. »Partout où va une vraie épouse, le home se transporte avec elle...» säger Maeterlinck, men vad var det, vi hade lovat! Vi skulle ju bara få skriva om rummen i Stora Rosenbad och på sin höjd om hur lycklig landshövdingen känner sig, att äntligen ha fått ett rum, stort nog att rymma alla hans böcker. Det är biblioteket, och där vilar liksom en fläkt av Uppsala, fastän inga tentander här någonsin kommer att kasta hjälplösa blickar på böckernas rader som de troligen skulle gjort där. Professorn i historia har för länge sen fått andra värv. Som ett minne av den tid, då landshövding Edén länkade fosterlandets öden som statsminister finner man i salongen ett permanent trekungamöte församlat, det är de tre porträtten av Sveriges, Norges och Danmarks konungar försedda med egenhändiga namnteckningar till minne av det historiska ögonblicket, då Nordens regenter möttes till överläggning under världskriget.

Om man eljes skulle vilja framhålla något — något som inte har med blommorna i fönstren och den vackra utsikten att skaffa — i detta vackra personliga hem, vore det nog hemslojds mattorna, som fru Edén är så förtjust i. Vi minnas nog hur hon med stor möda och mycket besvär för ett par år sen, tog en samling trasmattor från Gotland under sitt beskydd. Jo, det var underbara trasmattor. I landshövdingens matsal hänger på väggen som bonad en utomordentligt vacker norrländsk ryamatta, en avskedsgåva från uppsalavännerna vid flytningen till Stockholm.

— Nej, se, en mal igen! säger landshövdingenskan. Om ni frågar mig vad jag gör om dagarna här hemma, så måste jag svara, att jag inte hinner annat än jaga mal — och så svara i telefonen förstås.

Är det någon, som känner landshövdingenskan Marja Edén, som — med all respekt för hennes person — tror på detta vittnesmål om henne själv?

Scherf

De utsökt vackra och väl-sittande modellerna samt materialets smidighet och styrka ha gjort Scherfs milaneserunderkläder till det ledande världsmärket.

FABRIKEN GRUNDAD 1847.

Unga, spänstiga flickor

tycka om att cykla. Det är en härlig, stärkande sport. Överallt ha de användning för sin cykel. I staden till skolan — på landet till posten, till badet, i skogen, ja, vart de skola ha de bruk för den.

Den bekväma körställningen och lätta gången värdesätta flickorna särskilt — och göra klokt i att välja en velociped från

WIKLUND'S

**Sprit
och
glycerin**

jämte andra för huden välgörande ingredienser ingå som huvudbeståndsdelar i tillverkningen av

Eneroths Klubbtvål

Var och en som sätter värde på en verkligt förnäm, balsamisk toalett tvål, torde själv prova och bedöma.

Pris Kr. 1:— pr styck.

A.-B. ENEROTH & Co, GÖTEBORG.

Om Klubbtvålen ej finnes hos Eder leverantör var god tillskriv eller ring fabrikanterna, som genom närmaste handlande låta expediera Eder en kartong om tre tvålar.

Ett tack.

Från initiativtagarinnan av insamlingen till "Hjältinnan i det tysta" har Red. mottagit följande:

För den storartade hjälp — summa kr. 318 — som Iduns lärarinnor lämnat "Hjältinnan i det tysta" frambäres härmed ett det innerligaste tack. Hon önskar alla sina okända vänner en god sommar och kommer att sända dem många vänliga tankar, då hon genom deras godhet får återse sitt kära Öland, där hon hoppas bli stärkt till kropp och själ.

H. v. S.

Till förut redovisade 308 kr. för "Hjältinnan i det tysta" ha influitt ytterligare 10 kronor från Anna W—m, Sthlm.

JURIDISKA RÅD.

Mot insändande av 2 kronor i frimärken besvaras under denna rubrik insända juridiska spörsmål.

Arvskifte.

Fråga: En person lämnar efter sig änka och tre myndiga barn. Änkan sitter enligt inbördes testamente i orubbot bo, dock med förbehåll, att de tre barnen få sin arvslott.

1) a) Till vilket belopp gå omkostnaderna vid rätten i stämpelskatt, b) bevis för bouppteckningens inlämning, om behållningen i boet är 375,000 kronor?

2) Ingår kanske arvskatten i stämpelskatten?

3) Om änkan med barnens hjälp själv lätt kan uppgiva och värdera boet, måste hon ändock hos magistraten i Stockholm anhålla om värderingsmän och i så fall, huru stort är deras arvode (ungefär) utöver förut nämnda utgifter?

Flerårig prenumerant.

Svar: 1) a) Därest efterlevande maken erhåller sin testamentslott med full äganderätt uppgår det belopp som av boet skall erläggas i stämpelskatt till 6,770 kronor. Erhåller åter testamentstagaren sin andel allenast med nyttjanderätt kan uppgift å stämpelskattens exakta belopp icke lämnas med mindre upplysning finnes angående testamentstagarens ålder.

b) Bevis om inregistrering av bouppteckning kostar i föreliggande fall 150 kronor.

2) Ja.

3) Det är icke nödvändigt att i Stockholm begära bouppteckningsförrättare utsedda av rätten. Emellertid skall ändock i arvode till staden erläggas för bouppteckningens upprättande 1 % av bruttobehållningen, ovissa utestående fordringar dock undantagna, samt för arvskiftesförrättningen 1/2 %.

Testamente.

Fråga: 1) Huru skall förfaras vid ett testaments upprättande för att bli fullt lagligt?

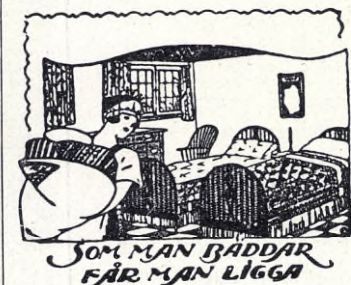
2) Behöver advokat tvunget anlitas?

3) Vad äro kostnaderna?
Livsfarligt sjuk.

Svar: 1) Ett testamente bör helst upprättas skriftligen samt egenhändigt underskrivas av testator. Å testamentet skall av två personer, som personligen känna testamentsgivaren och äro samtidigt närvarande, tecknas en vittnesmening av innehåll, att testamentet upprättats med sunt och fullt förstånd och av fri vilja. Testamentet bör snarast möjligt efter upprättandet uppvisas inför rätten med begäran att testamentsvittnena måtte avhöras på ed rörande testamentets lagliga tillkomst, när eljest någon av vittnena kan avlida före testator och

testamentstagaren sedermera i händelse av klander kan komma i bevisvärighet.

2) Något tvång att begagna ad-

SOM MAN BÄDDAR
FÅR MAN LIGGA

SÄNGKLÄDERNA

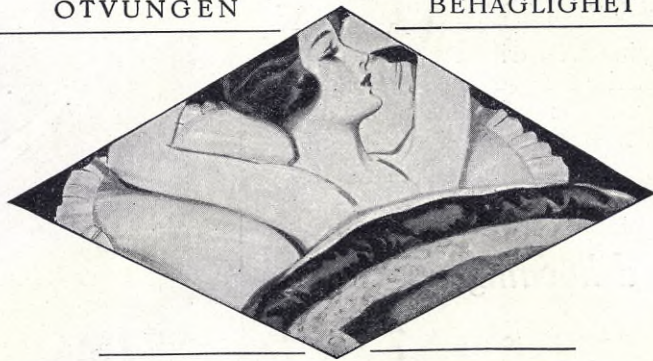
äro de enda sängkläder, som uteslutande stoppas med material, som undergått en modern maskinell rening o. desinficering. De äro de idealiska sängkläderna.

J. Svensson & Bourghardt
Täckfabrik, Tagelspinneri, Fjäderrenseri.
GÖTEBORG.
Grundad 1881.

Erhållas i varje välsorterad sängklädersaffär.

OTVUNGEN

BEHAGLIGHET

Morgonstund.

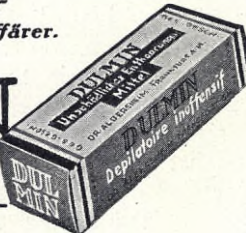
Kultiverade damer vilja alltid vara estetiska, inför offentligheten liksom inom det egna hemmet. Om denna harmoni rubbas genom en överflödig hårväxt, uppstår förpliktelsen att söka botemedel härför. Men rakkniven retar huden och stärker hårväxten; och många preparat hålla ej, vad de lova Eder. Gör ett försök med Dulmincreme. Dulmin är lätt att använda, ljus cremefärgad, smidig och nästan utan lukt. Den är oskadlig, absolut tillförlitlig, en av den kosmetiska industriens förnämsta kvalitetspreparat och nutidens bästa hårborttagningsmedel.

Pris i tuber Kr 1.25 och Kr 2.-

Erhålles i välsorterade parfymaffärer.

DULMIN

Hårborttagningscrème

DR. M. ALBERSHEIM FRANKFURT A. M. u. LONDON

GARANTI:
Vi återbetala pengarna, om Ni ej är nöjd med Dulmins verkan. Observera bruksanvisningarna.

Representant för Sverige: John Lindholm, Karduansmakaregatan 11 a, Stockholm. Tel. Norr 55 84.

Svar: Möbeltyg av mönstrad linnedamast i grönt och mörkt brunt. Enfärgat gröna gardiner, som bilda ram om de rika draggardinerna (stores). Duchatelltäcket grönt samt matta beige, brun och något grönt.

Färg på väggar, golv och panel.

Fråga: Rum 5,50x4,20, två fönster åt väster, ett åt söder, antik björkmöbel, Karl Johans stil, polerad gulbrun. Till detta svartpolerat piano, lågt. Möbeltyg linnedamast: grå botten med brunt, pärlblått, gult och matt rosa. Gardiner, linne med infälld bård i kapp och rutor i långgardinerna av spets. Nu frågas: vilken färg å väggar, golv, paneler, dörrar, draperier, innergardiner och lampskärmar?

Närgränsande rums storlek 4,70 x 4,20, fönster åt väster förenat med förstnämnda rum genom en större skjutdörr, så att rummen verka som ett. Matsalsmöbel, herrgårdsbarock, benfärgad. Står i begrepp att skaffa matta, möbeltyg och gardiner och eventuellt draperier till denna möbel. Vilka färger och vilken kvalitet. — Har dessutom tänkt limfärga väggarna i båda rummen och önskar att väggfärgerna likaså golv, dörrar och paneler stå väl mot varandra eller eventuellt äro desamma i båda rummen samtidigt som de passa in i respektive rum.

Ny Idunprenumerant.

Svar: Limfärga väggen svagt gulgrå med paneler, socklar och dörrar grå. Draperier i möbeltygets färger eller enfärgat pärlblått. Innergardiner och lampskärmar fraisefärgade. — Matsalens väggar i samma färg (svagt gulgrått, möjligen något grönt). Paneler och socklar som i föregående rum. I båda rummen skulle en indelning av väggarna i fält med c:a 12 cm. friser i ljusgrått skänka rummet en vacker prägel av 1700-tal. Möbeltyg i grönt, lingrätt och något brunt. Gardiner, eventuellt draperier, av cretonne (stilmönster) i svagt tegelrött, grönt brunt på cremefärgad botten. Matta i beige, brunt, grått och grönt.

Johannas trädgård.

(Forts. fr. sid. 483.)

jag ögonblick, som jag inte skulle velat sälja för ett kungarike — jag som var så fattig. Hälsa dem ifrån mig i slutet på september, kaptan. Hade ni haft en fru eller syster, skulle jag bett dem kyssa dem i mitt ställe. Det gjorde jag själv ibland, jag var så tokig i dem. Jag var tokig i hela min trädgård. Och då jag skaffat mig plats som maskinskrivare och får någon ledighet på somrarna — visst får man väl det? —

— Naturligtvis.

— Så skall jag komma hit och stå därborta vid häcken och titta

HEMTREVNADSRÅD

Av möbelarkitekt Eduard Rasch.

Matta och gardiner.

Fråga: Hurudan färg å matta, gardiner duchatelltäcke samt överklädnad till gamla fåtöljer och stolar i valnöt (hemslöjdstyg) till vardagsrum med två fönster åt öster. Ljusfernissat golv, limfärgade väggar i beige samt dörrar och lister laserade i rödbrun färgton. Stores finnas i dukgång, rosengång och krabba i varma färger, huvudsakligen grönt, rött och marinblått. Stor rödlakansbonad över duchatellen i samma färger.

Gammal Idunvän.

VID TRÖG MAGE

och förstoppning äro

Hoita Björnens

FRANGULA-PILLER

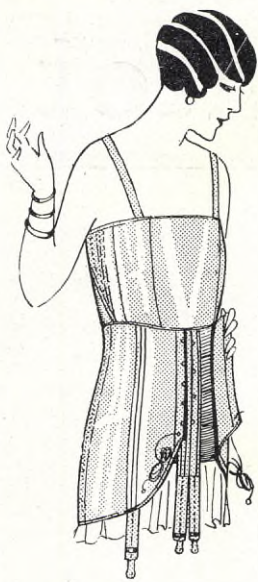
av bästa och säkraste verkan. Fullkomligt oskadliga. Inga som helst biverkningar. Användas å sjukhus och klinikcr. Fås å alla apotek i askar å 40 piller.

SYDSVENSKA BANKEN

Ställning den 30 april 1928.

Tillgångar:		Skulder:	
Kassabehållning	3,986,144: 05	Aktiekapital	34,000,000: —
Obligationer	17,517,891: 75	Depositions- o. kapitalräkningar	68,382,282: 42
Fastigheter	7,089 186: 75	Sparkasseraäkning	37,241,284: 03
Investeringar	100: —	Checkräkning	26,976,313: 42
Låneräkning	62,262,324: 34	Postremissväxlaräkning	2,969,197: 56
Växlar	49,049,729: 10	Inhemskas banker	11,154,543: 53
Checkräkning	21,171,208: 43	Utländska banker	7,411,109: 02
Inhemskas banker	856,757: 79	Andra räknningar	5,109,596: 35
Utländska banker	9,778,003: 74		
Andra räknningar	21,532,980: 38		
		Kronor 193,244,326: 33	

ENGELSK NYHET.

Frontsnörad Corselette

för korpulenta damer.

Sydd i rosa brokad med 3 par strumpeband samt med invändig elastisk väst, som ger den raka linjen.

Kr. 28:—.

Samma modell i tjock rosa silkebrokad

Kr. 35:—.

Stort urval i korsetter och bröst-hällare för korpulenta damer.

Butterick
MONSTERAFFAR

Drottninggatan 57, Stockholm.
Till landsorten mot postförskott.

15,000

ex. sålda av det norska
originalet

Kvinnohygien

av Prof. Kr. Brandt

Övers. av Vera v. Krämer.

Illustr. Kr. 2: 50

Wahlström & Widstrand

Att finna vägen

till nytta och nöje är
ej svårt — då man på
lätta avbetalningsvill-
kor hos våra återför-
säljare landet runt kan
köpa en så utmärkt
velociped som

Crescent

Velocipeden utan like jorden runt.

Velocipedaktiebolaget
LINDBLAD
Stockholm
Filialer: Malmö, Göteborg.

på alltsammans, bara titta och tänka på hur nöjd jag varit här. Det är väl tillåtet, kapten?

— Nej, sade gårdens ägare kort, det är det inte.

— Men vem kan förbjuda mig det?

— Jag.

— Och av vad skäl?

— Eftersom ni gav mig korgen för fyra år sedan.

— Men det var ju inte jag, utbrast fröken Sala hastigt. Det var pappa. Och därför va' vi inte alltid så goda vänner — den tiden. Men det gick fort över.

— Vilket? Er ånger över avslaget?

— Nej. Min misstämning mot pappa. Vi hade det ju så bra.

— Men tror ni inte att vi två också kunde få det bra både härute i trädgården och därinne? Säg, Johanna... Tror ni att jag kunde se er trädgård blomma utan att tänka på er, längta efter er? Jag vore ju färdig att riva upp himmel och jord om ni inte vill stanna... Men det vill ni väl, Johanna? Svara ja.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

— Ja, mumlade hon med ett litet skratt. Men i detsamma brusto tårarna ur hennes ögon, vilka hon torkade med händernas avigsida. — Det betyder ingenting, rakt ingenting. Det är bara därför att jag varit så lycklig här, sade hon.

Modern schamponering

är champoneringen med

F. Pauli's nya

AZYMOL STIMULUS FLYTANDE SHAMPOO

Den löddrar fort och är
lika fort bortsköljd.

*

Ni slipper uppvisningen!

Gör bara så här:

Fukta håret med ljumt vatten. Massera in Azymol Stimulus Flytande Shampoo. Skölj väl — och håret blir glänsande, mjukt och vackert.

Skulle Eder handlande inte ännu ha fått in Azymol Stimulus Flytande Shampoo, ifyll då kupongen här nedan och bifoga kr. 1:20 i frimärken då vi sända Eder en flaska som prov!

Cirka 10 öre för varje champonering.

Namn: .....

Adress: .....

bifogar härmed kr. 1:20 i frimärken och önskar få mig tillsänd en flaska Azymol Stimulus Flytande Shampoo.

Till Parfymeri F. PAULI A.-B., Stockholm.

da före denna syster. Min bekanta har en liten förmögenhet och önskar skänka kapitalet till någon välgörenhet efter sitt frånfalle. Huru nu ordna för en god och vänlig omvårdnad för denna syster utan att kapitalet röres? Som frågan var införd i ett novembernummer förra året och fick svar att hänvända sig till Överläkaren på Gibraltar, Göteborg eller till överläkaren vid Kristinehamns hospital. Men som båda dessa anstalter äro för sinnessjuka, passas det ej för denna klena syster, ty hon är varken sinnessjuk eller sinnesslö, utan är vad man säger på folkspråk litet "larvig". Så några penningar kan hon ej handhava. Kanske någon av Iduns lärsare kan giva ett gott råd.

2) Har färgat en luft vita gardiner blå, men de blevo alldeles för mörka. Vad skall jag nu göra för att få ur färgen igen?

3) Var skall man kunna få tag i tysk och fransk brevställare? Ej affärskorrespondens.

Prenumerant 1928.

Svar: 1) För att få ett gott råd härutinnan är det bäst ni vänder er till Hjälpbyrå för Psykiskt sjuka, fröken G. Rodhe, Östermalmsgat. 11. Skulle ni där ej få anvisning på ett lämpligt hem för den klena system, är nog ingen annan råd än att annonsera.

2) Koka ur färgen, och om det anses nödvändigt, så färga på nytt men försiktigt. Det brukar bli bra.

3) Hör efter i en av de större bokhandlarna.

Badort.

Fråga: Min fru och jag ville gärna i sommar besöka bohuslänska skärgården för första gången.

Kan Idun ge oss upplysning på några vackra ej för blåsiga platser, där det finns varmbadhus samt havsbad vid solig strand. Östgöte.

Svar: En badort, som motsvarar er önskan, är Lyckorna vid Ljungskilebukten. Badorten ligger skyddad för blåst omgiven av höjder med barr- och lövskog, har badstrand samt varma och medicinska bad. Goda förbindelser med Göteborg och Uddevalla.

I Ljungskile finnes även ordnad badort. Begär prospekt från resp. kamrerarkontor.

Västkusten.

Fråga: Mycket tacksam för råd i följande semesterangelägenhet. Var skola vi tillbringa juli månad? Vi älska västkusten, den ena av oss föredrar havsbad medan den andre måste bada medicinska bad och är ömtålig för allt

Tusenden hava botats

för sjukdomar och lidanden, såsom gikt, ischias, reumatism, nervsjukdomar, blodbrist, magbesvärigheter, sömnlöshet, ämnesomsättningssjukdomar, åderförkalkning, ålderdomssvaghet o. dyl. genom Radium. De äkta radiumpreparaten för invärtes kur erhållas å alla apotek under garantinamnet: Miradium. Rekommenderas av läkare, användas å sjukhus och lovordas av allmänheten. Miradium-salt kostar endast kr.6.50 pr. glas, vilket räcker till en hel månads hemkur.

Fördriv Edra sjukdomar och lidanden

med **Miradium.**

FRÅGOR OCH SVAR!

Diverse frågor.

Fråga: Jag har en bekant, som frågar huru bör på bästa sätt ställas för en något efterbliven syster, ifall min bekanta skulle avli-

Nedbringa hushållskontot

genom att handla

K o o p e r a t i v t

vea

för hård blåst. Finnes det någon vacker, trevlig och skogrik badort som skulle passa oss bägge? Vi känna endast till Båstad och Varberg, som vi hava besökt.

Yngre par.

Svar: Se svaret till "Östgöte". Andra lämpliga västkustbadorter äro Fiskebäckskil, Lysekil, Marstrand och Smögen.

Klena nerver.

Fråga: 1) Existerar något Coué-institut i Enköping, och om så är vilken är adr.?

2) Huru kan man metodiskt stärka nerver och öva sig i självbehärskning?

3) Kan man brevlades vända sig till någon nervläkare (helst kvinnlig)? Vilken?

En som till varje pris vill bli frisk.

Svar: 1) Coué-institutet, som var i Enköping, är flyttat till Malmö.

2) Det går med stark vilja och självsuggestion samt med hjälp av Couémetoden.

3) I Läkarförteckningen över i Stockholm praktiserande läkare ser ni under rubrik Nervsjukdomar både kvinnliga och manliga läkare. Visst går det an att skriva till någon av dem.

Tandtekniker.

Fråga: Är f. n. i Amerika och tänker genomgå ett institut i Chicago för utbildande av tandtekniker, skall specialisera mig på guldarbeten. Finns det utsikt att erhålla plats i Sverige? Hur stor lön ungefär? Är svensk medborgare.

Theodor.

Svar: Det är f. n. mycket ont om sådana platser. Dock har en tandtekniker väl hemma i guldtekniken större utsikter att få plats än de, som sakna sådan kompetens. Mer än 100 kr. i veckan torde f. n. ej kunna påräknas.

Medelålder.

Fråga: Ber härmed Idun om hjälp i en sak. Jag skulle så gärna vilja köpa en bok, om kvinnans övergångsålder, det så kallade "Klimakteriet", som kom ut för några år sen, men vet ej titeln eller författaren och förlag.

A. W. 50 år.

Svar: Se här några böcker i detta ämne:

Prof. C. D. Josephson, Hälsosamma lärdomar för mogna kvinnor.

D:r Carl Lorentzen, När ålderdomen nalkas.

Anna Norelius Kvinnan som åldras, några råd.

Dukning etc.

Fråga: Var god giv anvisning på någon bok, där man kan få fullkomlig upplysning, om dukning, servering, placering, samt allt som hör till finare och enklare bjudningar i ett hem. Vilket förlag?

Korrekt.

Svar: Någon bok, som uteslutande avhandlar allt detta, är nog ej utgiven, men råd i dessa saker förekomma i Iduns kokbok.

En bok kallad Dukning och servertbrytning finnes utgiven.

Sömnad.

Fråga: Var få lämplig utbildning i komponering, tillskärning och sömnad av finare klänningar och dräkter? Skall jag först genomgå tillskärningskurs eller praktisera å god ateljé? Önskar anvisning å lämplig kurs eller ateljé (kostnader).

Framtidsbana.

Svar: I någon sömnadsskola, t. ex. Femina, Märtaskolan, Birgittaskolan eller S:ta Birgittaskolan, alla i Stockholm. I alla dessa skolor ingår tillskärning som ämne. Efter genomgången kurs kan ni dessutom ta en kurs i någon tillskärningsakademi och där efter praktisera å ateljé där ni måste arbeta utan lön, åtminstone

första tiden. Begär prospekt från skolorna.

Köksinredning.

Fråga: 1) Var skall man kunna köpa ett köksskåp med alla tillhörande attiraljer? Har funnits avbildat i tidningen någon gång. Har glömt vad det hette.

2) Var skall man få en skåpeäng att fällas ut färdigbäddad?

3) Var beskrivning och illus rationer på moderna hem och köksinredning? Kanske någon tidsskrift?

Snart.

Svar: 1) Hos Handelsaktiebol. Centrum, Stockholm, eller hos Stockholms Parkett- och Snickerifabrik, Ulvsunda. Deras praktiska köksskåp ha varit utställda på Bygge & Bos utställning i år.

Lundsbergs skola

anställer provningar med nytillträdande elever fredagen den 8 nästkommande juni. Skolan är fullständigt läroverk. (Klass 2 är begynnelseklass.) Real- och latin-gymnasium. Elever, som erhållit flyttning vid statens läroverk, äga tillträde utan provning. Engelska är begynnelsepråk, men komplettering i detta ämne kan ske efter inträdet i den mån sådan är nödvändig, varvid skolan med intill kronor 200:— pr elev bidrager till de privatlektioner, som i detta ämne erfordras till klasserna 3 och 4. Slöjdundervisning obligatorisk i klasserna 2 och 3; sedermera frivillig. Undervisning i stenografi. Enskild undervisning i piano- och fiolspelning. Högsta betyg i uppförande fordras. Årets avgifter äro: klasserna 2—3 kr. 2,500:—, 4—5 kr. 2,700:—, ringarna I—IV kr. 3,000:—.

Nedsatta avgifter för bröder. Prospekt och upplysningar på begäran. Skolan är belägen i härlig trakt av Värmlands Bergslag och erbjuder rikliga tillfällen till allehanda idrott.

Lundsbergsskola i maj 1928.

Einar Gauffin, Rektor.

Glimtar från **Hvita Korset** Älmhult.

Ovanstående barnsköterskor, som utexamineras den 1:sta juni d. å., önska platser omedelbart i familjer, barnhem, ålderdomshem, läkareemottagningar etc. Önskvärd månadslön är 60 kr. samt fri resa till arbetsplatsen. Anmälningar om lediga platser sändes till Hvita Korsets Sköterskeförening, Älmhult (Tel. 71.)

Vackra Vårveckor

tarva sin speciella ekipering. — Om våra utsökta kollektioner av dräkter, ensembles, hattar samt de moderna ljusa skinnen höra vi dagligen nya lovord från överbelåtna kunder.

Paul U. Bergströms A/B

NORR.

13 Hötorget 13.
Drottninggat. 74.

SÖDER.

54 Horngatan 54.
(Mitt för Ad. Fr. Torg)

Lithinés du Dr. Gustin

rekommenderas av läkare såsom ett förträffligt hälsovatten, att motarbeta äggvita, socker, gikt, reumatismen, njur-, lever-, mag- och tarmsjukdomar samt övriga ämnesomsättningsrubbingar och korpulens. Att dagligen dricka Lithinés till måltiderna i stället för mjölk eller maldrycker, är en naturlig angenäm och utmärkt avmagringskur (c:a 2 kg. pr mån.). Lithinés är en välsmakande dryck, som tillika utgör en betydande inbesparing i hushållsutgifterna. Erhålles endast å apotek, pris kr. 2:75 för 12 lit. paket.

23 öre pr liter.

IDÉA

Använd
**Yv Flytande
Shampo**

vid tvättning av håret, det renar och uppfriskar hårbotten, giver håret sin naturliga färg och skönhet.

A/B YV-FABRIKEN-YSTAD

2) Sängskåp köpes hos Nya A.-B. Kubik, Stockholm.

3) Förekommer i Svenska Slöjdföreningens tidskrift. Exempel på köksinredning i 5:te häftet av 1927 och 4:de av 1928.

Rabarbervin.

Fråga: I juni månad i fjol tillverkade jag vin av rabarber och russin efter rec. men jag måtte ha gjort något fel därvid, ty jag kan icke få det klart, utan håller det sig fortfarande grumligt. Har försökt med gelatin, men ej hjälper detta hjälper.

Mångårig vän av Idun.

Svar: Det är i allmänhet svårt att få rabarbervin riktigt klart. Om ert är ovanligt grumligt, beror det kanske på att kärlet, där vinet stått lagrat, ej varit fullt, utan svamp har bildats på ytan. Det enda ni kan göra är att sila det i ett annat kärl, låta det stå en dag och åter sila det en eller två gånger med en dags mellanrum. Om det ej blir fullt klart, kan det vara drickbart och gott ändå.

Gammal kakelugn.

Fråga: I ett gammalt hus, som nu skall rivras, finnes två gamla vackra kakelugnar, flammiga, med utspringande hyllor.

Ha de något värde och i så fall hur mycket? *Prenumerant.*

Svar: Kakelugnarna i fråga ha naturligtvis värde, men ingen, som ej sett dem, kan värdera dem. Om ni har tillfälle därtill, så studera liknande kakelugnar i Nordiska muséet för jämförelses skull. Där kunna de säkert värdesätta dem, om ni ger exakta upplysningar.

Teater och film.

Fråga: Vid vilken teater är Vanda Rothgardt anställd? I vilka filmer har hon spelat? Huru gammal är hon? Är hon shinglad? Vilket är inspelades "Flickorna på Solvik?"

Intresserad av allt.

Svar: Vanda Rothgardt är anställd vid Lorensbergsteatern i Göteborg.

I endast en film har hon haft någon mera betydande roll, i Flickorna på Solvik 1926.

Edra övriga frågor äro vi ej i tillfälle att besvara.

Musikalisk.

Fråga: 1) Vilka äro fordringarna för att vinna inträde vid Musikaliska Akademien?

2) När ske inträdesprövningar? *Lilly, 16 år.*

Svar: Fordringarna äro:

Musikalisk begåvning och tillräcklig musikutbildning för att kunna tillgodogöra sig undervisningen inom den grupp, i vilken inträde sökes.

Nöjaktig insikt i musiklärans elementer, svenska språkets läsande och skrivande samt räkning.

Alder minst 12, högst 20 år.

Prästbetyg (födelseort o. -dag), läkarebetyg och tillståndsbevis av målsman.

2) Sökande skall anmäla sig personligen å de tider, vilka för varje termins början bestämmas och tillkännagivas genom annonser i allmänna tidningar och anslag i Konservatorium.

Premieobligationer.

Fråga: 1) Jag tänker köpa tio st. 1921 års och tio st. 1923 års obligationer. Till vilken firma bör jag hänvända mig för att få dem billigast? Och vad är priset vid kontantbetalning? När infalla dragningarna?

2) Var kan man få köpa Gustava Swanströms bok, Långdan-

Nya Tänder...

spira icke upp som grönskan om våren, men om Ni ägnat dem den rätta Vademecumvården, bör Ni i vårsolens glans kunna le med

**Vita
Vackra
VADEMECUM-tänder.**

sen? Har hört efter den hos samtliga bokhandlare men finns ej. *Prenumerant.*

Svar: 1) Svenska statens premieobligationer kunna köpas genom vilken bank som helst och

SOUTHALLS'

SANITETSBINDOR
THE "ORIGINAL" MAKE.

Absorberande, antiseptiska.

Pressade Bindor

Dessa äro särskilt avsedda för damer på resor. Bindorna äro Southalls vanliga, men genom pressning reducerade till tändsticksformat. Upptagna återfär bindorna sin form och elasticitet. Storlekar: A, B, C, D.

FABRIKANTER:

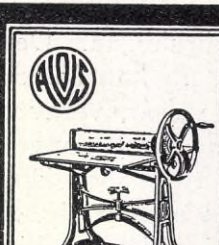
SOUTHALL BROS & BARCLAY Ltd.,
CHARFORD MILLS, BIRMINGHAM, ENGLAND.

I lager hos:

Nordiska Kompaniet (sjukvårdsavdelningen). Au Corset Gracieux, Stockholm. Apoteket Kronan, Göteborg. R. Söderberg & Co., A.-Bol., Göteborg. Buttericks Mönsteraffär Stockholm, Göteborg, Malmö och Helsingborg. Samt hos alla förstklassiga sjukvårdsaffärer.

En gros hos:

Gustaf Hjelm & Co., Stockholm. Stilles Försäljnings A.-Bol., Stockholm. Kirurgiska Instrument Fabriks A.-Bol., Stockholm. Apoteket Vasens Apoteksvarucentral "Vitrum", Stockholm. Sederholm & Co., Liljeholmen. R. Söderberg & Co., A.-Bol., Göteborg.

**Kvinnan
som du gav oss
manglar
häls! med Avos.**

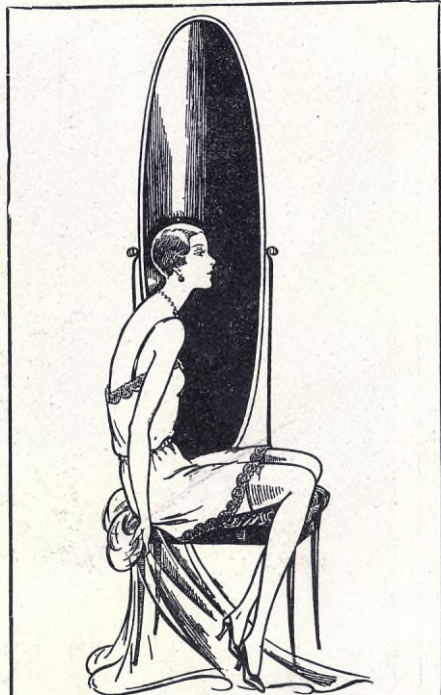
Husmödrarna

finna hos Avos-mangeln de egenskaper, de fordra av en god mangel. Tyst och lätt gång. Ny patentkonstruktion, varigenom även de största plagg kunna manglas utan att slitast.

För ej Eder handlande Avos, tillskriv

AVOS, Örebro.

Ⓟ

Det slanka modet

fordrar välsittande underkläder. Vår mångåriga erfarenhet på området garanterar Eder ett i allo förstklassigt fabrikat vad såväl passform, kval. och snitt beträffar. Se därför till att Ni alltid erhåller

Wettergrens.

UNDERKLÄDER
i Crêpe Melani, Milanese, Nainsook,
Silketricot och Silkelin.

NORRAHAMMARS MANGEL N:r 3010

är marknadens förnämsta. Den står på höjden av vad som kan åstadkommas.

Med sina tre valsar, varav den mellersta är försedd med mangelduk, sin slitstyrka samt tysta och jämna gång står den i en klass för sig. En bättre mangel finnes ej. Ni blir alltid belåten med en "3010".

Begär vår specialkatalog.

NORRAHAMMARS BRUK, NORRAHAMMAR

hos Mäklarfirmen Baltic, Kungsgat. 15, Stockholm. Priset rättar sig efter kursen och är lika överallt.

1921 års obligationer dragas i Juni och December, de från 1923 i Mars och September.

2) Om boken är utgången ur bokhandeln återstår att höra efter i antikvariaten.

Tant Malla.

Av

Stina Kaisa Eldh.

Tant Malla ser mest ut som en häxa. Hon skrämde mig också riktigt ordentligt första gången jag såg henne. Sedan mildrades intrycket och jag lärde mig hålla av den ensamma, gamla.

Vår bekantskap daterar sig från den dagen vi blevo grannar. Jag hade hyrt ett vindrum fem trappor upp i ett hus i Gamla stan och tänkte där anordna ett hemtrevligt arbetsrum. Det var stort, ljusst och billigt. Jag hade beordrat expresskarlar flytta åt mig, men vågade ej anförtro dem min sista "gubbe". Det var, när jag med honom i famnen, nästan nått min nya bostad, som grannens dörr gled upp och tant Malla stack ut huvudet. Jag kramade min gubbe så hårt, att han miste näsan.

Det dröjde ej länge förrän tant Malla ställde till med en kaffe-bjudning, där jag var gäst.

Tant Malla är invalid. En höftskada kan aldrig bli fullt botad. Med stöd av en käpp hasar hon sig fram över golvet. Hennes rum är hennes värld. Där pysslar hon med sina blommor och rättar smekamt på de alltid vita, stärkta gardinerna. Kontakten med yttrevärlden uppehåller hon på det sättet, att hon öppnar dörren till förstugan eller med hela överkroppen sträcker sig ut genom fönstergluggen. Då känner hon samband med det pulserande livet i gränden.

Tant Malla var den yngsta av flera syskon och från barndomen klen. Därför lämnades hon ur räkningen, när det gällde kampen för tillvaron. Hon fick en bättre uppfostran än syskonen. Några år hade hon kondition som guvernant på en herrgård. Det var hennes stoltaste minne. Barnen, två små flickor voro snälla och väluppfostrade. Husets fru var enkel och god och belönades med sin tacksamhet tant Mallas aldrig svikande intresse för sina sysslor.

Tant Malla skulle även sköta barnen och vårda deras kläder. Därigenom kom hon i beröring med de övriga tjänarne och vann i dem tillgivna vänner.

Tant Malla berättade att kokerskan hette Kristin. Hon var äldre än tant Malla men Klara, husan, var jämnårig med henne och liksom hon själv svag för pynt och grannlåt. Tant Mallas färdighet i konstsoömnad tog sig ofta uttryck i handbroderade klänningar och dessa var Klara avundsjuk på. Men det dröjde ej länge förrän tant Malla garnerat Klaras bästa klänning med ett stiliserat blomgarnityr, och efter detta var deras vänskap beseglad.

*

Vi hade suttit i skymningen, tant Malla och jag. De dagar då det gått bra för mig att arbeta kände jag mig nästan förpliktad att lyssna till tant Malla, även om jag hört hennes historier många gånger förr.

Nu tände tant Malla ett ljus. Dess flämtande låga speglade sig i en ljusmanchett av mässing.

Twilfit

Nybrog. 11 Stockholm

Stockholms största
specialaffär i

**KORSETTER
CORSELETTER
UNDERKLÄDER
STRUMPOR
HANDSKAR
VANTAR**

Nyheter i högsta elegans och mycket låga priser.

M. ZADIGs

Divi Hud- Crème.

Den crème som huden tarvar.
Skönhetsbevarande.

M. ZADIG, Malmö.

H. M. Konungens Hovleverantör.
Nederlag i Stockholm, Brunkebergsg. 4.
Nederlag i Göteborg: Chalmersgatan 20.

Vävskedar,

Solv, Skyttlar, Spännare, Bobiner, Varpor samt övriga vävredskap för hemslöjd köpas fördelaktigast från
John A. Thulin & C:o Vävskedsfabrik,
Norrköping. Tel. 393. 670.

Bensintvätta

överrocken hos Saltsjöbadens Kem.
Tvätt, Sthlm.

Advokaten Eva Andén

Ledamot av Sveriges Advokatsamfund
Herkulesgat. 14, f. d. Lilla Vattugat. 14
Tel. 7575. STOCKHOLM. Tel. 7576.
Specialitet: Familje- och arvssaker, Botredningar och testamenten. Även skriftliga förfrågningar.

Filtar och Schalar

absolut största sortering och billigaste priser i Arvika Spinneri Affär, Oxtorgsgatan 9 A, Stockholm. Tel. 163.

Hovmanicuristen JEANNE BOMANS

myrrhatinktur, crèmer och puder tillfredsställa de högsta anspråk.
Anv. av H. K. H. Prinsessan Ingeborg.

MIRAKEL DAMERNAS FAVORIT- tvättmedel för silkeskläder och strumpor.

Färgad kappa

eller bensintvättad kostym (välpressad) ersätter ny. Utföres på 4 dagar. Postadress: Norrköpings Kem. Tvätt, 9 Hötorget, Stockholm. En frakt fri. Avhämtas tacksamt.

HOSTOL
OÖVERTRÄFFAD BRÖSTKARAMELL
H. M. DROTNINGENS HOVLEVERANTÖR
Sockerbageri-Aktieb. Emil, Sthlm.

Finnes i alla välsort. affärer i hela landet.

**BARN TK
OVERALLS.**

*Under våren
och sommaren*

gå tusentals barn klädda i "T. K:s" praktiska, slitstarka och prydliga Overallar.

Färger: Kåhki, blått, grågrönt och covercoat. Tillverkas för barn i ålder 3—11 år och för flickor och ynglingar 12—18 år.

T. K.-märket som finnes å varje äkta plagg garanterar gediget utförande med 3-dubbla sömmar och tvättäkta färger.

T. K:s Overallar erhålles i varje välsorterad barnbekipering.

Tillverkas av

A.-B. TEXTILKOMPANIET,
— Borås —

**Husläkarens råd:
Använd**

ASKÄMIN som kraftnäringsmedel.

XEROLAN som särsalva.

AKLA ROSENCREME

mot "spruckna" händer.

Gör huden mjuk och vit.

AKLA XEMSALVA som lindrande och hjälpande medel mot vanligt exem, kvisslor, finnar o. d.

AKLA FRÄKENPOMADA mot fräknar och som skydd mot vårsolens menliga inflytande på huden.

Tillv.:

Apot. Kem. Lab. A/B (AKLA) Sthlm.

Olycksfall-, Sjuk-,
Inbrotts-, Automobils-,
Motorcykel-, fl. försäkringar.

**FÖRSÄKRINGSBOLAGET
HOLMIA**

Huvudkontor:
SVEAVÄGEN 31
STOCKHOLM
Tel. 173 27, 24 42

Begär alltid Vitrum's tillverkningar

Maltextrakt Vitrum, bästa näringsmedel.

Maltextrakt Vitrum med fiskolja, bästa vitaminpreparat.

Mineralvattensalter Vitrum.

Laxérmarmelad Vitrum, bästa avföringsmedel.

Sodapassiller Vitrum, bästa medel mot halsbränna.

FERROL Vitrum, det kraftigaste aptitgivande och mest stärkande av alla moderna organiska järnpreparat. Synnerligen lättsmält, fördrages det av den ömtåligaste mage. Vid blodbrist och svaghet av största verkan. Dess angenäma smak gör att det med lätthet tages av såväl barn som vuxna.

Tillverkas å

Apoteket Vasens Apoteksvarucentrals
Laboratorium, Stockholm.

Samtliga preparat finnas på alla apotek.

Svält ej

Edra rumsväxter, giv dem "Plantagen", ett på vetenskaplig grund sammansatt koncentrat växtnäringssalt. Garanterat äkta endast på originalburkar. Erhålles hos Kemikalie-, Frö- & Blomsterhandlare.

Bensintvätta

kostymer vid Saltsjöbadens Kem. Tvätt.

Hela ljusstaken tilldrog sig min uppmärksamhet. Den var orginnell. Tant Malla följde min blick och började berätta:

Den där ljusstaken är ett minne av Kristin och Klara. Jag fick paret i julklapp. Å, vilken rolig jul! Mycket arbete hade vi till helgen. Jag sydde kläder åt barnen. De skulle ha såväl fina klänningar för julbjudningarna som enklare för vardagsbruk.

Klara vände upp och ned på hela huset, med hjälp av ett par statargummor. Värre var det för Kristin i köket. Henne kunde ingen hjälpa. Det var ingen tanke på åtta timmars arbetsdag minnsann. Men vi hade ändå gott humör och kände inte efter tröttheten.

Hå, hå, ja, ja. Ären de gå. Mitt herrskap äro båda döda. Kristin är död. Klara hon fick det så bra och bor i Uppsala. Jag har läst om dom i tidningarna, när dom fått barn eller han avancerat. Han var bara kandidat, när han lärde känna Klara. Men en riktig karl var han, som visste vad han ville.

Kristin hälsade på mig för några år sedan och berättade då alltsammans. Han hade inackorderat Klara i en prästgård och där fick hon vara tills han blev doktor. Då gifte dom såj. För henne var livet utstakat så. Det är annat för mig stackare. Här sitter jag ensam och bortglömd och lever på nådegåvor.

Så skall inte tant Malla säga. Det är lönen för ett plikttroget arbete, som kommer tant Malla till del nu på gamla dagar.

Ja, ja, du är snäll som säger så och snäll som har tid och tittar in hit. Det har gjort mig så gott, att ha' nån' å tala vid, men tänk, om du skulle hjälpa mig att skriva ett brev till Klara. Å, vad hon skulle bli glad och vad det skulle vara roligt, att få höra hur hon har det.

— Har tant Malla aldrig skrivit till henne under så många år?

— Nej, det har aldrig blivit av. Iugen har jag haft, som kunde hjälpa mig.

— Nå-ja, då får vi väl tro, att det är en sådan där stund, då det som skall ske — sker.

Och tant Malla dikterade:

(Forts.)

Rosa Blomqvist på studentexamen.

— — och den ljusnande framtid är vår —

skrälar Rosa, tror, att hon är tjuugo år.

Hänförd mera än de flesta Rosa ger sig ut att festa

varje dag i maj är en studentens dag

Hasselbacken, Skansen ser de glada lag.

58 KM. FRÅN
GÖTEBORG
14 KM. FRÅN
BORÅS

1000 FOT
ÖVER
HAVET

**HULTAFORS
SANATORIUM**

Fysikalisk Dietisk Kuranstalt.

BEHANDLING AV REUMATISKA ÅKOMMOR,
NERVSJUKDOMAR, MAG- OCH TARM-LIDAN-
DEN SAMT ANDRA KRONISKA SJUKDOMAR.

Kurpersonalen utbildad vid

SKODSBORGS

BADSANATORIUM I DANMARK

LÄKARE D:R E. GARBY

Begär prospekt! Postadress: Hultafors.

TEL. BORÅS 695. HULTAFORS 16.

Res till Dalarne och Värmland.

Den som önskar tillbringa längre eller kortare tid i en storslagen, omväxlande natur med hög, klar luft och med rika tillfällen till stärkande friluft- och sportliv bör begiva sig till *Dalarne* och *Värmland*.

Om sommaren locka de branta bergen, de djupa skogarna och de blånande sjöarna till intressanta strövtåg och härliga bad. Vintertiden inbjuder den med djup snö höljda kuperade terrängen till härdande vintersport av olika slag.

Med den i år öppnade järnvägen Mellerud—Arvika har genom *Dalslands* och *Västra Värmlands* fagreste nejder skapats en ny förbindelseled, som ifråga om växlande naturscenerier och mäktiga vyer hör till de främsta i landet.

Skopasta
skyddar
lädret mot
våta!

2 ¹/₂
öre

En portion gröt
kostar endast

2 ¹/₂
öre

Marzetti

DINER-
PRALINER

Försäljas i förseglade
förpackningar och i lös vikt

Gynna Svensk Industri!

**KEX, WAFERS,
Chokladvaror:**

Cocosbollar • Fruktkorgar

Tip-Top • Munkar

Mångubbar • Sköldpaddor